

ת"פ 44939/12 - מדינת ישראל נגד ו' ש', רות שימברג, ארתור פטחוב, ליריס גופשטיין, אילנה לבינסקי, דורית עשור, שלומית אור

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"פ 44939-12-18 מדינת ישראל נ' ש' ואח'

בפני כבוד השופט מרדכי לוי

מדינת ישראל המאשימה

עו"ד עווה"ד טל פריגון, אלעד אשכנזי וליאור אחרק, המחלקה הכלכלית
בפרקיליטות המדינה

נגד

הנאשמים

ו' ש'

עו"ד בא-כוכה עווה"ד מיכה גבאי, גדי זילברשלג וירון לנדון

2. רות שימברג (משפטה הסטיים)

3. ארתור פטחוב (משפטו הסטיים)

4. ליריס גופשטיין (משפטה הסטיים)

5. אילנה לבינסקי (משפטה הסטיים)

6. דורית עשור (משפטה הסטיים)

7. שלומית אור (משפטה הסטיים)

גור דין

בעינויו של נאשמה 1

פתח דבר

1. נאשמה 1 (להלן: "הנאשמה") הורשעה, על פי הודהתה בעובדות כתוב האישום המתוקן (להלן גם, בקיצור: "**כתב האישום**"), במסגרת הסדר טיעון, בביבליות העבירות הבאות: **לקיחת שוחד**, לפי סעיף 290 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: "חוק העונשין" או "החוק"); **הפרת אמנויות**, לפי סעיף 284 לחוק; וכן **השמנתה**, לפי סעיף 220(1) לפקודת מס הכנסת [נוסח חדש], תשכ"א-1961 (להלן: "פקודת מס הכנסת") (תשע עבירות).

כללי

2. ביום 19.12.2018 הוגש כתב אישום (להלן: "**כתב האישום המקורי**") נגד הנאשמה ונגד שישה נאים (חמש נאשמות ונאים -להלן: "**יתר הנאשמים**"), כולם עובדים, ומפקחת מנהלים, בשירות המזון הארץ. במשרד הבריאות (להלן: "**שירות המזון**"), בגין קבלת של טובות הנאה מיבואנים ומיעוטי מזון.

בעקבות הליך גישור הגינו המאשימה **יתר הנאשמים**, בטרם החלה שמייעת הראיות, להסדרי טיעון, שבמסגרתם הם הודיעו בעובדות שפורטו בכתביו האישום המתוקנים בעינויים, אולם לא היו הסכומות לעניין העונש, למעט הסכמה דינונית מסויימת בעינויו של נאשמה 7.

לאחר שמייעת הטיעונים לעונש בעוניים של יתר הנאשמים ניתן ביום 16.2.2018 גור דין בעוניים, אשר עיקריו יפורטו להלן בפרק הדיון, בפסקה 26.

עמוד 1

לעומת זאת, **הנאשמה** כפירה במיחס לה בכתב האישום המקורי, ורק **לאחר** שנשמעו מספר דיוני הוכחות בעניינה של הנאשמת, שבמהלכם העיד עד המדינה תמייר סיטי (להלן: "סיטי"), שהיה יבואן של Tosfi מזון לספרטאים, הגיעו הצדדים להסדר טיעון (גם) בעניינה של הנאשמת, על פי הودתה בעובדות של כתב אישום מתוקן והורשעה על פי הודאתה, כאמור לעיל.

יעקבי כתב האישום המתווך

3. **נסיבות ביצוען של העבירות על ידי הנאשמת פורטו בכתב האישום (המווך), ולהלן אציג את עיקריה.**

בחלק הכללי של כתב האישום צוין כי שירות המזון הוא גוף במשרד הבריאות המשמש כסמכות עליונה לקביעת הנחיות לכל יבואני המזון, בעלי עסקיו המזון, היצרנים והצרכים במדינת ישראל. בין היתר, שירות המזון מופקד על פיקוח על מוצר המזון בישראל ומיזבאה אליה.

עוד צוין כי חוק ההגנה על בריאות הציבור (מזון), תשע"ו-2015 (להלן: "חוק המזון") נועד להסדיר את אחראיותם של יצרני מזון ושל יבואני מזון ואת פיקוח על ייצור המזון ויבואו, וכי המבחן לייבא מזון לישראל נדרש להציג יד באישורים שונים מטעם שירות המזון. כמו כן, קיימים הסדרים מחמירים לייבוא למזון שהוכרז כ"מזון רגש". בין היתר, לצורך ייבוא מזון רגש נדרשים אישורי יבוא מקדים ובוציאות בדיקות נירית ודגימות מעבדה בתדירות גבוהה מזו של ייבוא מזון רגיל (להלן: "אישור הייבוא").

כן צוין כי תחנת ההסגר באשדוד (להלן: "תחנת ההסגר") היא שלוחה של שירות המזון, הפועלת בהתאם להוראות חוק המזון ושירות המזון ואחריות על פיקוח ודגימת מוצריו המזון המיובאים לישראל ולרשوت הפלסטינאית דרך נמל אשדוד. חוק המזון קבע כי שחרור מזון מנמל טעון תעוזת שחרורו. בקשות לשחרור המזון מוגשות למפקחי המזון בתחנת ההסגר, אשר בוחנים את הביקורת, ובכלל זה את קיומו של אישור הייבוא, ומחליטים על מתן תעוזת שחרור, סירוב או דרישת להשלמת פרטים, דגימות או אישורים שונים.

החל משנת 1995 ועד ליום 10.9.17 (להלן: "התקופה הרלוונטית"), מועד פתיחת החקירה הגלוי בעניינה, עבדה הנאשמת בשירות המזון. בשנת 2005 מונתה הנאשמת למנהל תחנת ההסגר והמשיכה בתפקידיה עד סוף התקופה הרלוונטית.

במסגרת עבודתה הייתה הנאשמת אחראית, בין היתר, על פיקוח, ביקורת והנחיה של מפקחי המזון בתחנת ההסגר. כמו כן, עסקה הנאשمت במתן אישורי סימון מיוחדים למזון ובטיפול במוצריו מזון שהתקבלו לגבייהם תוכאות מעבדה חריגות.

מתוקף עבודתה, עבדה הנאשמת מול יבואנים, עמili מכס ויעצי מזון, שייצגו יבואנים שביקשו לקבל תעוזות שחרור עבור המזון שייבאו. במסגרת עבודתה היה לנשאית שיקול דעת נרחב בקביעת עיתוי וכמות הבדיקות ובדרישות הנירת הנלוות לכל ייבוא.

החל משנת 1998 סיטי הוא הבעלים ומנהל של חברת אשר עסקה בייבוא Tosfi מזון לספרטאים במדינת ישראל. Tosfi המזון שיבא סיטי הוכרזו כ"מזון רגש" מכוח חוק המזון. משכך, נזקק סיטי, בין היתר, לשירותה של תחנת ההסגר, שכן סיטי נהג לייבא את מוצריו המזון דרך נמל אשדוד.

במהלך התקופה הרלוונטית עסק רפי נינו (להלן: "NINGO") במתן שירותים ייעוץ וטיפול בייבוא עבור יבואנים, אל מול משרדיה הממשלה ובפרט מול שירות המזון, בקשר למתן אישורי ייבוא ללקוחותיו. נינו נהג להגיע לעיתים תכופות למשרד שירות המזון ולעתים גם לתחנת ההסגר לצורך הגשת בקשה לאישורי ייבוא, תעוזות שחרור וקידום

קבלתם עברו ל��וחותיו. החל משנת 2009 שימש נינו, בין היתר, כיעצם ונציג של סיטי בתחום הייבוא אל מול שירות המזון.

ביחס לעבירה של ליקחת שוחד מ-סיטי צוין כי במהלך שנת 2008 הקרה הנאשמה את סיטי במסגרת עבודתה כמנהלית תחנת ההסגר וכי בבד עם היכרתם הראשונית הchallenge להירקם מערכת יחסית שוחד.

סמור לאחר היכרתם הchallenge הנאשמה להיפגע עם סיטי מידיו שלושה שבועות לערך, בשעות ערב מאוחרות לרוב, סמור למקום מגורי וסמור למועד הגעת משלוחי הייבוא שלו לנמל אשדוד. הפגישות, שנקבעו ככל לבקשתו של סיטי, תואמו עם הנאשמה לפני-סיטי הגע סמור לביתה. עם הגעתו לאזור הנהגה הנאשמה להיכנס לרכבו של סיטי. במהלך פגישותיהם אלה, עדכן סיטי את הנאשמה בנוגע לייבוא קרוב למועד הפגישה ונוהג לבקש ממנו להקל עליו את תהליך הייבוא. במקביל לתקחה הנאשמת מ-סיטי מעטפות ובן סכומי כסף משתנים במזומנים (להלן: "השוחד").

בתמורה לשוחד ביקש סיטי מהנאשمة לפעול כדי לשחרר את המוצרים שייבא בהירות האפשרית וכן לعقب משלוחים של מתחרים עסקיים שלו.

ערך טובות ההנהה של קבוצה הנאשמת מ-סיטי הסתכם בכ-165,000 ₪.

ביחס לתמורה לשוחד שקיבלה הנאשמת צוין כי הנאשمة לקחה את טובות ההנהה מ-סיטי בקשר עם תפוקידה כעובדת ציבור ובעד פעולות הקשורות בתפקיד זה, על מנת להטוותה למשוא פנים ל-סיטי כמפורט להלן.

במהלך פגישותיהם ביקש סיטי מהנאשמת שורה של הטבות, שמטרתן לסייע לו בקידום הזמן והעלויות של תהליך הייבוא מול תחנת ההסגר.

סיטי ביקש מהנאשמת "لتעדף" את הטיפול בבקשתו אישור הייבוא שלו, ובחלק מהשלוחים ביקש לדוחות מועד, דוגמנים של משלוחים שאוטם היה מעוניין לשחרר בהירות, לבצע דגום חלקיק של משלוחים במקום דגום מלא, לתזמן בדיקות למשלוחי יבוא במועדים שהו נוחים ל-סיטי ולא לדגום משלוחים שבהם היו מוצרים שנשאו תווית לא תקינה או לו בנירית לא תקינה.

כמו כן, במהלך השנים 2015-2016 ביקש סיטי מהנאשمة לعقب משלוחי יבוא של שני מתחרים שלו, אשר סיטי סבר כי הם מתנהלים באופן לא חוקי. הנאשمة נענתה לבקשתו של סיטי, בדקתה את המשלוחים באופן אישי וכשמצאה עילה לעכבה, במסגרת סמכותה כמנהלית תחנת ההסגר, עוכבו המשלוחים במשך מספר שבועות עד חודשים. הנאשמת עדכנה את סיטי על פעולותיה לעיכוב משלוחי הייבוא.

הנאשمة נענתה לבקשתו השונות של סיטי ככל שבסברה שיש באפשרתה ובנסיבות, כמנהלית תחנת ההסגר, להיענות להן. כמו כן, הנהגה הנאשمة להנחות את סיטי כיצד לנוהג על מנת לשחרר את משלוחי הייבוא שלו. בתמורה לשוחד שקיבלה מ-סיטי,קידמה הנאשמת את בקשותיו, כך שנחسقو ל-סיטי עלויות אחזקת דוגמאות וכן התאפשר לו לספק את מוצריו ללקוחותיו בהירות רבה יותר ובעלויות פחותות.

ביחס לעבירה של הפרת אמונים בקשר ליחסים עם נינו צוין כי במהלך התקופה הרלוונטית הקרה הנאשמת את נינו ונפגשה עמו תכופות במסגרת עבודתה כמפקחת מזון ומואחר יותר כמנהלית תחנת ההסגר ורकמה עמו יחסי ידידות.

החל מחודש ספטמבר 2016 או סמור לכך ועד סוף התקופה הרלוונטית, נפגשה הנאשמת עם נינו מספר פעמים

שבוע במשרדה. במהלך פגישותיהם לקרה הנאשפת מ-נינוי מעטפות ובן סכומי כסף משתנים בזמן שנווין בין 500 ₪ ל-1,000 ₪.

ערך טובות ההנהה של קחה הנאשפת מ-נינוי הסתכם בכ-30,000 ₪.

במקביל למתחאר, המשיכה הנאשפת לטפל בבקשת הייבוא שהגיש נינוי ולהעניק להן עדיפות כל שהתאפשר. במשיאה המתוארים לעיל הייתה הנאשפת בניגוד עניינים מהותי, נוכח קבלת טובות ההנהה מ-נינוי במקביל לטיפול בבקשת אישור הייבוא שהגיש נינוי.

ביחס לעבירות המס צוין כי בשנים 2008-2017 קיבלה הנאשפת כספים ממוקורות שונות בסכום כולל של 195,000 ₪, כמפורט לעיל. הכספיים שקיבלה הנאשפת מהווים הכנסה כהגדרתה בסעיף 2(10) לפיקודת מס הכנסה (להלן: "ההכנסה").

בשנתיים 2008-2017 לא דיווחה הנאשפת לרשות המס על אודות הכנסה מן העבירות שביצעה, וזאת בمزיד ובכוונה להתחמק מתשלום מס.

במשיאה האמורים הנאשפת, בمزיד ובכוונה להתחמק ממיס, השמיטה מתוך דוח על פי הפקודה כל הכנסה שיש לכלה בדו"ח.

תסוקיר שירות המבחן

4. על-פי תסוקיר שירות המבחן מיום 25.2.21, הנאשפת היא בת 53, נשואה ואם לבת 32. הנאשפת נולדה וגדלה באוקראינה, שם סיימה 12 שנות לימוד עם בגרות מלאה ולמדה רפואי מונעת. בגיל 20 התחרתה הנאשפת לראשונה ובהמשך עלתה לישראל יחד עם משפחתה.

לאחר גירושיה עשתה הנאשפת הסבה ללימוד הנדסת הסביבה והחלła לעבוד במשרד הבריאות עד להשעיתה בשנת 2017.

הנאשפת נישאה בשנית ובעלה עבר בעבר בשנת 2019 התקף לב באופן פתאומי בנסיבותיה ולאחר שביצעה לו עיסוי לבוא חזר להכרה. הנאשפת מייחסת את התקף הלב לחצים שחוווה בעקבות המצב המשפטי שבו היה נתונה והיא חשה רגשות אשמה גם ממצבם כוים וגם בשושה וצער על שהסתירה מבעה ומבהה את ביצוע העבירות ועל שאכזבה אותן. הנאשפת מייחסת גם את ההידרדרות במצבה הרפואי של אמה, שאותה הנאשפת סעודת, למדבב המשפטי.

שירות המבחן הוסיף כי ממסמכים רפואיים שהציגה הנאשפת עולה כי משנת 2017 היא סובלת מדףרסיה ומהפרעת הסתגלות, נמצאת במעקב פסיכיאטרי ומתופלת תרופתית. כמו כן, הנאשפת סובלת מכאבי גב, מליח דם גבוה ומגוש בacellular, ונקבעה לה נכות רפואי בשיעור של 40% על ידי המוסד לביטוח לאומי. על פי התסוקיר, הנאשפת צפואה הייתה להשתלב בטיפול פסיכוטרפי במהלך חודש מרץ 2021.

עוד צוין כי הנאשפת לוקחת אחריות על מעשה ו מביעה צער, בשפה וחרטה. לדבריה, היא מודעת לחומרת מעשה, והיא תיארה כי פעולה מזור בצע כסף אך לא הייתה במצב כלכלי בעיתוי. היא מסרה כי עם התפתחות יחסיים אישיים עם הנאשמים האחרים, היטשטשו עבורה הגבולות ביןה ובינם ביחס לתקפידה והיא פיתחה בהם תלות. עם זאת, הנאשפת מסרה כי לא יזמה ולא דרצה את השוחד וכי האחרים הם שהצעו לה מיזמתם והיא

נעננה להם. כמו כן, הנואשת צינה כי רואה החשבון שלה ועורך דינה מטפלים בהחזר כל חובותיה למס הכנסה. שירות המבחן צין כי נבחנה עם הנואשת אפשרות להשתלב בטיפול קבוצתי בתחום המרמה, וכי הנואשת ביטהה הבנה ראשונית לדפוסיה המכשילים וביטהה נוכנות להשתלב בטיפול.

להערכת שירות המבחן, **רמת הסיכון לביצוע עבירות דומות בעתיד היא בינונית**.

לנגד עיני שירות המבחן עמדו **גורמי הסיכון לעברינות**, הבאים לידי ביטוי בחומרת העבירות, בהיקפן, בתכונן, בשיטתיות ובביצוען במשך כ-10 שנים. שירות המבחן נתן דעתו גם למאפייני אישיותה, הכוללים, בין היתר, קושי בוויסות עצמי, מערכת ערכית לא מגבשת, דפוסי חשיבה והתנהגות מרמותיים, וכן לكونפליקטים רגשיים בלתי פתוריים, לחסר נפרדות ולקושי בהצבת גבולות פנימיים וחיצוניים.

לעומת זאת, **גורמי הסיכון לשיקום** באו לידי ביטוי בכך שהנאשת לוקחת אחריות על מעשה ומביעה ביחס אליהם בשפה, אשמה, צער וחרטה; ביציבותה ובתפקודתה של הנואשת בתחום התעסוקתי והמשפחתי; במצבה הרפואית והנפשית כיום, כפיול יוצא מהשלכות ביצוע העבירות; בכך שהיא מעורבת בפליליים, מלבד העבירות בתיק דנן; בנוכנותה להשתלב בטיפול קבוצתי; וכן בכך שמעצרה וההילך המשפטי היו גורם משמעותי ומרתיע עבורה.

לסיכום צין שירות המבחן כי: "אנו ערים לכך שמדובר בעבירות חמורות וממושכות. עם זאת, אנו ממליצים לחתוף לאלטרנטיבת הטיפול, להימנע מנזקי מסר בפועל אשר אף עלולים להביא להחרפה ולרגรสיה במצבה הרפואית והנפשית וכן במצב הרפואתי והנפשי של בעלہ ושל אמה התלוים בה. נכון המתוואר, נמליץ להטיל עונש מסר בעבודות שירות בהיקף המקסימלי, שמחד ייחדיו חומרתן, ומайдן יאפשרו מתן מענה **שיקומי רפואי** במסגרת צו מבחן ממשך שנה... כמו כן, נמליץ על קנס עצונש מוחשי ועל מסר על תנאי והתחייבות כספית כעונשים הרתעתיים".

ראיות הצדדים לעונש

.5. מטעם **הנאשת** הוגשו מסמכים רפואיים ביחס לנואשת ובעלה וכן לאמה (גע/1).

בשל צנעת הפרט לא אפרט את תוכן המסמכים הרפואיים של הנואשת ושל בני משפחתה, אך אכן בתמצית כי בעניינה של הנואשת הוגשו מסמכים הנוגעים לבעיות רפואיות בתחום הפסיכיאטריה, האורתופדיה וכן לבעה בacellular, לרבות מסמך של המוסד לביטוח לאומי המאשר כי נקבעה לנואשת נכות רפואית משוקלת, לצמיות, בשיעור 40%.

בחוות דעת פסיכיאטרית שנערכה ביום 4.3.21 על ידי ד"ר הלל מה-נעימים נרשם כי מאז מעצרה אוביונה הנואשת כסובלת מהפרעה נפשית וממצוקות קשות. צוין כי לנוכח הפרעה הנפשית שתוארה ולנוכח נסיבותה של הנואשת בכללותן "ישנו חשש ממשי להתרדרות חמורה במצבה הנפשי ולנזק חמור ובלתי הפיך, משך רצוי להמיר עונש מסר בפועל, בענישה חמורה על תנאי ובעבודות שירות".

כאמור, גם ביחס לבעלה של הנואשת הוגשו מסמכים רפואיים, לרבות חוות דעת פסיכיאטרית שבה מתוארים הקשיים הרפואיים והנפשיים שעם הוא מתמודד מאז שחווה "airyot של מותות קלינית" ואת התלות שלו בנואשת-رعاיתו. הוטעם כי "פרידה ממושכת מਆתו עלולה לפגוע קשה במצב הנפשי הלא יציב גם כך".

ביחס לאמה של הנואשת הוגשו מסמכים רפואיים שונים, לרבות מסמך של ד"ר משה גיינן מיום 24.2.21, שבו

נרשם, בין היתר, כי היא זוקקה לעזרה ולהשגה צמודה וכי בתה (הנאשמה) היא הגורם העיקרי בה.

כמו כן, הוגש מסמכי קורות חיים, מכתבי המלצה ו"הסכם בעניין שומת מס הכנסת" עם רשות המיסים מיום 24.2.21 וכן מכתב מאות רו"ח אורון כהן מיום 4.3.21 שבו מתוארים הליכי השומות מול רשות המיסים (גע/2).

נוסף על האמור, העידו עדיו אופי גב' מרינה קראקינב-שורצמן, שהיא חברה של הנאשמה, שתיארה את אופיה הטוב; מר טל אודו, שעבד עם הנאשמת ושהיעד על CISORI ניהול שלה ועל "האנרגיות הטובות" שהשתרתה בתחנת ההסגר; וגב' אורלי סונה, חברת בתה של הנאשמת, שהיעדה על דאגתה של הנאשמת לבני משפחתה.

עיקרי טיעוני המאשימה

6. **ב"כ המאשימה** עמד על השיקולים התומכים לדעתו בהחמרה בעונשה של הנאשמת.

בפתח דבריו הדגיש ב"כ המאשימה את העובדה שבניגוד ליתר הנאשמים, הנאשמת לא עבדה בשירות המזון באזרם המרכזי, אלא ניהלה את תחנת ההסגר באshedod, וכן הודגשה התלות של היובאים ושל יוצאי המזון בנאשמת לצורך "שחרור" של המוצרים לשוק.

ביחס לגור דין של יתר הנאשמים הוטעם כי "בית המשפט הנכבד קבע מתחמי עונישה נמוכים יותר מאשר שאנו טענו להם ובית המשפט החליט לסתות מהמתחם בשל שיקולי צדק. כך שהעונשים היו נמוכים ממה שביקשנו. טרם עברו 45 ימים מגור הדין הקודם ואנו שוקלים הgesture ערעור. מאחר שעקרון ההלימה הוא עקרון חשוב וקריטי בזמן הטיעונים לעונש, אנו לא יכולים להתעלם מגור הדין הקודם ולכן אנו אומרים שאנו מכבדים את החלטת בית המשפט אך הטיעונים היום יטענו, לרבות מתחמי העונשה, לפי איך שאנו תפסרים את התקיך".

לעמדת המאשימה, בהתאם ל-ע"פ 4910/13 ג'ابر נ' מדינת ישראל (להלן: "ענין ג'ابر"), שחלק את מעשה של הנאשמת לשולשה אוירעים - אוירע ראשון של לקיחת שוחד מ-סיטי (להלן: "בעירת השוחד" או "הבעירה של לקיחת שוחד"), אוירע שני של הפרת אמוןם בקשר ליחסיה עם נינו (להלן: "הבעירה של הפרת אמוןם"), ואוירע שלישי של עבירות המס (להלן: "בעירת המס"). הודגש כי יש מקום לכך שעבירות המס לא תבלענה בעבירות השחיתות, תוך הפניה ל-רע"פ 512/04 ابو עביד נ' מדינת ישראל, פ"ד נח(4) (2004) 381.

ב"כ המאשימה ציינה כי מעשה של הנאשמת מתבלטים בחומרתם ביחס לכל יתר הנאשמים בפרשה, וזאת הן בשל תפוקידה כמנהלת תחנת ההסגר והסמכויות שבנה אחזה והן בשל הסכומים שאوتם נטלה. השוחד שנטלה הנאשמת לא "קובס" במילויו תודה או כמתנה לחג, אלא נלקח בכיסף מזמין ישירות לידיה.

ב"כ המאשימה הוסיף כי בעירת השוחד, יחד עם התיווך לשוחד, היא הבעירה החמורה במדד עבירות השחיתות והפניה בהקשר זה ל-ע"פ 267/13 מדינת ישראל נ' לוי (2013) (להלן: "ענין לוי").

ב"כ המאשימה הפנה לגור הדין בעניינו של סיטי, שבו הושטה עליו שנת מאסר בפועל, והדגיש כי סיטי מצוי בדרגת חומרה פחותה מזו של הנאשמת בהיותו נתון השוחד וכן לנוכח תרומתו המכרעת לחשיפת פרשת השחיתות בשירות המזון הארצי.

ב"כ המאשימה ציינה כי המאשימה אינה מתעלמת מכך שסקום מתן השוחד שבו הודה סיטי גבוה מסkom לקיחת השוחד שבו הודהה הנאשמת וכן מכך שש-סיטי יוזם את יחסיו השוחד. עם זאת, לטענת ב"כ המאשימה, כאשר מדובר במערכת יחסים מושחתת במשך תקופה ארוכה, שאלת זהות של יוזם השוחד "הולכת ומוחוויה".

עוד צוין כי על נינו הושתו 30 חודשים מאסר וכי תלי וועמד בבית המשפט העליון ערעור על גזר הדין שניתן בעניינו.

לטענת ב"כ המאשימה, מתחם העונש ההולם בנסיבות המקירה דין ביחס לעבירה של **לקיחת שוחד** נع בין 48 חודשים מאסר ובין 72 חודשים; ביחס לעבירה של **הפרת האמון** המתחם נע בין 12 חודשים מאסר ובין 24 חודשים; וביחס לעבירות המס נע המתחם בין 4 חודשים מאסר ובין 9 חודשים.

המתחם המשוקל של כל האירועים נע, לעומת זאת המאשימה, בין 48 חודשים מאסר ובין 66 חודשים.

ב"כ המאשימה הפנה לפסיקה אשר עיקריה יובאו להלן, בפרק הדיוון.

באשר **לנסיבות ביצוע העבירות**, הדגיש ב"כ המאשימה, בין השאר, כי הנואשת לכהה שוחד בסכום גבוה של 165,000 ₪ ממשך תקופה של כתשע שנים וכי סיטי היה מגיע לביתה והוא נגה להיכנס לרכבו ולקחת ממנו מעטפות שבן סכומי כסף בזמן. עוד הודגש כי הנואשת נענתה לבקשתו של סיטי ובדקה באופן אישי את המשלוחים של מתחריו, שאזם הוא ביקש לעכב. נטען גם אם עיכוב המשלוחים היה מוצדק, העובדה ש-סיטי פנה אליה בעניין זה מלמדת שהנאשת הצעירה כמו שרצתה לרצות את סיטי ממשך. עוד צוין כי הנואשת תזמנה בדיקות למועדים הנוחים ל-סיטי וגם לא דגמה משלוחים.

ביחס לעבירה של הפרת אמון נטען כי הנואשת קיבלה מ-נני 30,000 ₪ בשנה אחת וכי הנואשת נתנה עדיפות לבקשתו ככל שהתאפשר לה.

ב"כ המאשימה הדגיש כי הנואשת ביצעה את המעשים בשיטתיות ובחזרתיות, במשך שנים רבות, במסגרת של שתי מערכות יחסים מושחתות, והענק שלו גרמה לו נזק מוסדי הבא לידי ביטוי בפגיעה בערכיהם המוגנים, תוך שהפנה ל-בג"ץ 6163/92 **אייזנברג נ' שר הבינוי והשיכון**, פ"ד מז(2) 229 (1993) וכן לדנ"פ 1397/03 מדינת ישראל נ' שבס, פ"ד נת(4) 385 (2004).

עוד צוין כי הנואשת נצלה לרעה את כוחה ואת מעמדה וכי היא המשיכה במעשה מרופת שהיתה לה הزادנות לחדר ולהבין את הפסול שביהם.

כמו כן, הוטעם כי בביצוע עבירות המס פגעה הנואשת בקופה הציבורית ובערך השוויini.

ביחס **לנסיבות שאין קשר ביצוע העבירה** נטען כי אין בקשה של הנואשת או של בני משפחתה כדי לגבור על האינטרס הציבורי, וכי יש לנואשת עורך משפחתי היוכל לסייע לה ולבעלה, בדמות בתה וילדיו של בעלה.

כמו כן, לעומת זאת המאשימה אין לסתות מתחם העונש ההולם, לחומרה או לכולה, אף לא משיקולי צדק, תוך שצוין כי ב-ע"פ 5669/14 **לופוליאנסקי נ' מדינת ישראל** (להלן: "ענין לופוליאנסקי") הוטעם שהפתוח שנפתח לחירga מתחם העונש ההולם - פתח צר הוא וכי הוא שומר למקרים שבהם המאסר ישב סבל "חוידי" לנאים ולרוב כאשר מדובר בקיוצר תוחלת החיים.

לפיך עתר ב"כ המאשימה למקם את **עונשה של הנואשת בתחתיות המתחם** דלעיל ולהעמידו על **עונש שלא יפחית מ-48 חודשים מאסר בפועל**, וזאת לצד מאסר מותנה וקנס בגובה 350,000 ₪, שישקף את ההיבט הכלכלי בעבירות השוחד והפרת האמוןים וכן את עבירות המס.

יוער כי במהלך טיעוני המאשימה לעונש הסטייג ב"כ הנואשת מティיעוני המאשימה וטען כי "לדעתי גישת התביעה שאומרת כרגע שהם מכבים את בית המשפט בעניין גזר הדין הקודם אך טוענת טענות שעומדות בסתייה

לקביעות בגזר הדין הקודם, כגון היחס בין נתני השוחד ומקבלי השוחד, היא מוטעית מיסודה. ברור שלתביעה יש זכות לערער על קביעות בית המשפט, אך כרגע אין מהות תשתית לרף העונשה בתיק זה, ולכן אין אפשרות לטעון טענות שלא משתלבות עם גזר הדין הקודם, כאשר לא ברור אם יוגש ערעור ואין זה דבר שמקובל לעשות. לכן על התביעה לישר קו עם גזר הדין הקודם, כקביעות שמחייבות אותה בשלב זהה" (להלן: "**הסתיגות ההגנה**"). עניין זה החלטתי כי "הסתיגות של הסגנור נדחת". גזר הדין שנייתן לגבי יתר הנאים עדין אינו חלוט ויש הזכות ערעור לשני הצדדים תוך 45 יום שטרם חלפו. על כן, המאשימה חופשית בטיעונה, וכן גם הגנה.

עיקרי טיעוני ההגנה

7. **מנגד, בא-כוח הנאשמת** עמדו על השיקולים התומכים בהקלת בעונשה ועתרו **להסתפק בעונש שירוצה בעבודות שירות**.

ב"כ הנאשמת, עו"ד מיכה גבאי, התייחס בטיעונו **לנסיבות ביצוע העבירות**, ובין היתר לכך שכותב האישום תוקן "במחצית הסכום שיוחס לה" וכן תוקן כך שבקשר לנניי יוכסה לה עבירה של הפרת אמונים. כמו כן, הודגש כי על פי כתוב האישום הנאשמת נענתה לבקשתו של סיטי כשהיא סקרה שיש באפשרות לעשות כן.

לעמדת הגנה, בהיררכיה בין הנאים בפרשא, הנאשمت אינה הבכירה ביותר. וכך, לטענת הגנה, נאים 2-3 שעבדו בהנהלה הארץית היו בכירים מהנאשمت. כמו כן, הנאשمت הורשעה בפחות עבירות מאשר יתר הנאים בפרשא, ונוסף על כן, הודגש שבניגוד לנאים אחרים הוא לא זמה את קבלת השוחד.

עוד הודגש כי מעשה של הנאשמת לא גרמו נזק בריאותי וכי הם נעשו במסגרת סמכותה, לרבות עיכוב משלוחי המתחרים של סיטי, ושאין מדובר במאי שביצעה פעולה שאסור היה לה לעשותה. כמו כן, הוטעם כי חוק המזון עדין לא היה קיים במרבית התקופה הרלוונטית.

נטען כי המתחם שלו עתרה המאשימה בעניין עבירת המס "הוא מנוטך" וכי "**מתחם העונשה בעבירות מס בפעם הראשונה, מתחליל בכופר, או בקנס עד מאסר על תנאי** - כשהטיסו את המחדל ושילמו".

באשר **לנסיבות האישיות** של הנאשמת, טען הסגנור כי הנאשمت כבת 53, הוודה וחסכה שמיעה של עדים רבים. ב"כ הנאשמת הפנה למסמכים שסומנו **נע/2** וציין כי לאורך שנות עבודתה זכתה הנאשمت להערכת ולהוקרה.

עוד צוין כי ליתר הנאים לא יוכסה עבירת מס, אף שגם הם קיבלו כסף שלא דוח. עניין זה הודגש כי הנאשמת הגיעה להסדר עם מס הכנסה, טרם הסדר הטיעון, על מנת להסיר את המחדל, וכי היא שילמה את המיסים בגין הכנסה, לרבות קנסות.

כן הודגש כי בעניינה של הנאשמת שירות המבחן בא בהמלצות טיפוליות.

ב"כ הנאשמת טען כי במקרה דין יש לחזור לקולה מתחם העונש ההולם בשל שיקולים רפואיים.

ב"כ הנאשמת, עו"ד גדי זילברשלג, הוסיף כי בניגוד לטענת המאשימה, הן בגל מרחק פיזי והן בגל סוג הקשר המשפחתית, ילדי בעליה של הנאשמת אינם יכולים לסיע ולתמוך.

הודגש כי בעניינו של נאם 3 המאשימה עתרה לעונש בן 54 חודשים מאסר בפועל, שהוא חמור מהעונש שלו. עתרה המאשימה בעניינה של הנאשמת, ומכאן שגם לעומת זאת המאשימה בעניינה של הנאשמת חמור פחות.

ב"כ הנואשת הפונה לתוכן תסוקיר שירות המבחן וכן לתוכן חוות הדעת הפסיכיאטרית (**גע/2**) וצין כי חוות הדעת מבוססת על רקע פסיכיאטרי משנת 2017. נטען שהידדרות חמורה במצב הנפשי של הנואשת עלולה גם לknar את תוחלת חייה. כן גם שליחת הנואשת למסר מأחורי סוג ובויה עוללה לפגוע במצבם הפיזי והנפשי של בעליה של הנואשת ושל אמה. לטענת ההגנה, כלל הנסיבות הרפואיות מלמדות שיש להרוג ממתחם העונש ההולם.

עוד טען ב"כ הנואשת כי עבירות השודד שביצעה הנואשת "זה לא שודד כלליסי" וכי "אי אפשר להתעלם מכך שאנו על הגבול" בין הפרת אמונים לשודד, כתענתו. כמו כן, נטען כי המנייעים לביצוע העבירה היו מניעים רגשיים וכי אין מדובר ב��ויים עבריניים. נוסף על כן, הודגש כי הנואשת לא יזמה את קבלת השודד, אלא נתנו השודד הם אלה שיזמו ושכנעו אותה.

צין כי הנואשת הושעתה ממוקם עבודתה ואיבדה את מקור פרנסתה, כי הנואשת נעדרת עבר פלילי וכן כי היא נטלה אחראיות וחסכה זמן שיפוטי.

ב"כ הנואשת צין כי לגזר הדין בעניינו של סיטי - שהיא מנותני השודד בפרשה - יש השלכה על העונש שיש להשית על הנואשת, באשר סיטי היה גורם משחית והוא הורשע בשלוש עבירות של שודד מול שלושה אנשים שונים, בסכום כפול של 300,000 ₪, ונידון לעונש מסר בגין שנה.

ב"כ הנואשת הפונה לפסיקה שתידין להלן, בפרק הדיון.

טענת ב"כ הנואשת, מתחם העונש ההולם בנסיבות המקירה Dunn ביחס לעבירה של **הפרת אמונים נع בין 6 חודשים מאסר בעבודות שירות ובין שנת מאסר בפועל;** וביחס לעבירה של **לקיחת שודד נע המתחם בין 6 חודשים מאסר בעבודות שירות ובין 15 חודשים מאסר בפועל;** **ועונשה של הנואשת צריך להיגזר בתחתית המתחם.**

כמו כן, הודגש כי המחדל לעניין המס הוסדר וכי היה ובית משפט יקבל את עתירת ההגנה ויטיל עונש מסר בעבודות שירות - ההגנה משaira לשיקול דעת בית המשפט לאזן זאת בסכום הקנס שיושת על הנואשת. מכל מקום, לטענת ההגנה, עתירת המאשימה ביחס לגובה הקנס גבוהה מדי, בשים לב לגובה הקנס שלו עתירה המאשימה בעניינו של נאם 3.

הנאשת מסרה בדבריה בפני בית המשפט (בבכי) כי: "אני מאד מתבישת מההעמד שאני נמצאת בו. אני מתבישת ומתחררת חריטה אמיתית על מה שעשית, אני גם מבקשת סליחה מהמעביד שלי, ומעמידי לעובודה על זה שמעלתה באמון, כל שנות עבודהתי הייתה נאמנה לתפקיד, נתתי כל כוחי לטובת המערכת, קידמתי הרבה נושאים לטובות בריאות הציבור. אני יודעת שחתמתי ואני ממש מתחררת על זה. אני עכשו לא אחזור על כל הבעיות הבריאותיות שיש לבני, אבל הלב שלו ניזוק באופן בלתי הפיך, הוא במצב ממש קשה ואני חיבת להיות לידיו כדי להחזיק אותו בחיים. גם אמא שלי מאוד חולה, בודדה, אין לה אף אחד חזק ממנה. החרטה והכאב, הצער, מלווה אותנו בחיים. החימם שלי הם סיוט. אני שוב פעמי מתחררת, מצטערת ומתבישת במה עשית. אני מבקשת מבית המשפט לשקל שלא לשלוח אותי למסר בפועל, כי לא אני ולא בעלי ולא אמא שלי נחזיק מעמד".

8. **לאחר שמיית הטיעונים לעונש ובמה שרש להסתיגות ההגנה** שהועלתה במסגרת טיעוני המאשימה לעונש, כמו כן לעיל, הוגשה על ידי ב"כ הנואשת ביום 8.4.21 **"הודעה ובקשה"**, שלפיה "הודיע לב"כ הנואשים האחרים בתיק זה, כי אין בכוונת התביעה להגיש ערעור נגד קולת העונש בעניינם" ו"مبוקש כי בית המשפט הנכבד יורה למשיבה להודיע לבית המשפט הנכבד בנסיבות שנוצרו, מהי עמדת המדינה ביחס לעונש לו עותרת

התביעה בעניינה של המבקשת". בኒמוקי הבקשה הפנו באי כוח הנאשמת להסתיגות הגנה ולהחלטה שנייתה בעקבותיה.

בתגובה המאשימה לבקשה צוין, בין היתר, כי: "לא על כל גזר דין שבו בית המשפט אינו מקבל את עמדת המאשימה היא מערערת באופן אוטומטי. המדינה מביאה בפני עצמה העורו, לביקורתן, רק מקרים נבחרים... בוסף ההתלבטות שתוארה לעיל המאשימה בחרה, מכלול שיקולים, שלא כולל מקרה זה בין אוטם מקרים נבחרים שבהם היא מערערת... מכל מקום, העמדה לגבי הנאים האחרים והעונשים שקיבלו, אינם צריכים להשפיע באופן משמעותי על עניינה של נאשמת 1. גם בהינתן רמת העונשה שקבע בית המשפט הנכבד, עניינה של הנאשמת 1 חריג, שונה וモבחן מענייניהם של יתר הנאים". ב"כ המאשימה הדגישה את נסיבות ביצוע העבירה הנבדלות מענייניהם של יתר הנאים, לרבות הסכם הכלול של טובות ההנהה, אורך תקופת ביצוע העבירה של ליקיחת שוחד, מעמדה של הנאשמת והתמורה שהעניקה ל-סיטי. לבסוף צוין כי המאשימה סבורה כי אין מקום שתציג מתחמי עונייה שאינם הולמים את עמדתה העונשית העקרונית... ככל שבית המשפט הנכבד יסביר כי יש מקום לתת משקל לעונשים שנגזרים על הנאים האחרים... חזקה עליו שיעשה זאת, אך אין לכירור בכך את עמדתה העונשית של המאשימה".

בוחלתטי מיום 13.4.21 ציינתי כי "רשמתי לפני את העמדות של ההגנה ושל המאשימה ואת העובדה כי המאשימה לא הגישה ערעור על קולת העונש של יתר הנאשמים. הדברים ישקלו במסגרת גזר הדין".

דין והכרעה

כלי

9. בהתאם לסעיף 40ב' לחוק העונשין, **העיקרון** המנחה בענישה הוא **עקרון ההלימה**, דהיינו קיומו של יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה בנסיבותיו ומידת אשמו של הנאשם לבין סוג ומידת העונש המוטל עליו.

10. מתחם העונש הולם - במקרה, מקום שמיוחסות לנאשם **עבירות אחדות**, יש לקבוע תחילת האם מדובר ב"**איורע אחד**", כך שייקבע מתחם עונש הולם אחד לאיורע כלו, או שמא מדובר ב"**כמה איורעים**", כך שייקבע מתחם עונש הולם לכל איורע בנפרד (סעיף 40יג לחוק).

לענין הפרשנות של המונח "אירוע", ראו ע"פ 1605/13 פלוני נ' מדינת ישראל (27.8.2014), בפסקאות 15-18 לחוות דעתו של כב' השופט ס' ג'ובראן; וכן, בהרבה, עניין ג'ابر - בעניין "מבחן הקשר ההדוק", שנקטו כב' השופט ד' ברק-ארץ וככ' השופט ע' פוגלם, לעומת "המבחן הצורני-עובדתי" ו"המבחן המהותי-מוסרי" שבהם נקט כב' השופט י' דנציגר. כמו כן, ראו והשוו: ע"פ 2519/14 אבו קיעאן נ' מדינת ישראל (29.12.2014); ע"פ 5643/14 עיסא נ' מדינת ישראל (23.6.2015), בפסקה 11 לפסק-דיןו של כב' השופט צ' זילברטל; ע"פ 1082/14 גיסאר נ' מדינת ישראל (23.7.2015) וע"פ 1261/15 מדינת ישראל נ' דلال (3.9.2015). כמו כן, ראו בעיקר ע"פ 5668/13 מזרחי נ' מדינת ישראל (17.3.2016) (להלן: "uneiין מזרחי"), שבו נקבע כי לעיתים, כמשמעותם במשפטים דומים החוזרים על עצמן, השלובים ואוחזים זה בזה - למرات שמדובר באירועים שונים, מן הרואין לראות את המעשים כאירוע אחד ולקבוע מתחם עונש הולם אחד.

**11. בקביעת מתחם העונש הולם, בהתאם לסעיף 40(א) לחוק, על בית המשפט להתחשב בעיקרון המנחה, הוא כאמור עקרון ה

הלימה

, ולשם כך יתחשב בית המשפט בפרמטרים הבאים: **הערר החברתי שנגפוג****

mbi'ot ha-avera v'midat ha-pge'uta bo, nisivot ha-ksherot be-bi'ot ha-avera, cmforat b'seif 40 tachuk ha-unshan, v'midinot ha-unsha ha-negava [rao, l'mashl, u'f 13/2918 Dvsh 'b' Medinat Yisrael, b'peska 6 (18.7.2013); u'f 8641/12 Sad 'b' Medinat Yisrael, b'peskaot 18-29 lo-hootot de'utu shel cb' ha-shofet 'b' Solberg (5.8.2013); u'f 4741/13 Medinat Yisrael 'b' na'amna, b'peska 13 (10.6.2014)].

12. **גזרת העונש המתאים** - בהתאם לסעיף 40(ב) לחוק, בגזרת העונש המתאים לנ羞ם, רשאי בית המשפט להתחשב בהתקיימות **nisivot shainon ksherot be-bi'ot ha-avera**, cmforat b'seif 40ia tachuk.

kmo kon, rashi bi't ha-mishpat la-hata'ab b'shi'koli **herut ha-iyyit** (seif 40i tachuk) v'herut ha-rabim (seif 40z tachuk), v'belbad she-unosh la'ichrog mmatachm ha-unosh ha-holom.

13. **חריגה ממתחם העונש הולם** - בהתאם לסעיפים 40d-h tachuk, nitan lo-ichrog mmatachm ha-unosh ha-holom, b'ini am le-kholha meshikoli shikom, v'bi'n am lo-chomerha meshikoliim shel ha-gana ul shalom ha-zivur.

14. kmo kon, **b'pesika** ha-cirah apsherot nospat lo-cheriga mmatachm ha-unosh ha-holom, b'makrim miyochdim, **she-la meshikoli shikom, ci am meshikoli zek** shonim.

כפי שהובר בעניין לפוליאנסקי:

"בשלבים שונים של ההליך הפלילי, לרבות בעניין גזרת העונש, ראה המחוקק להותיר לבית המשפט מתחם שיקול דעת רחב במטרה לאפשר לו להגיע לתוצאה צודקת והוגנת, כזו שתתאים לנסיבות המקירה שהובא לפניו. כך ראוי שנעשה, במקרים חריגים, גם לגבי חריגה לקולא ממתחם העונש הולם במצבים שאינם נופלים לחrig shikom. להשקפתו, בסוג זה של מקרים לא ניתן להلوم מצב שלפי ייכפה על בית המשפט לנזור עונש בלתי מידתי. עם זאת, יודגש יודגש היטוב: פתמה זה שאנו פותחים כאן לטובות חריגה ממתחם העונש הולם - פתח צר הוא" (ב'peskaot 218-217 lo-hootot de'utu shel cb' ha-shofet 'b' pogalman).

kon, l'mashl, ha-cirah ha-pesika ba-hito shel **matzav rofei kasha** shikol ha-matzik, b'makrim miyochdim v'matachim, lo-ichrog lkolha mmatachm ha-unosh ha-holom, **mesutemi zek** [rao v'he-shoo: **uneiin lo-polyanski**; u'f 4506/15 Bar 'b' Medinat Israel, b'peska 10 lo-hootot de'utu shel cb' ha-shofet pogalman (11.12.2016) (lahlan: "uneiin bar").

kmo kon, rao t'f (makhzi t'a) 23061-07-15 Medinat Yisrael 'b' Uzran v'ach' (13.10.2016) (lahlan: "uneiin uzran") - gezr ha-din be-uneiin namsh 3, shnitun ul idy motab za, b'peska 24: "benisivot ha-makira dnn yish makom l'settia masiimat lkolha mmatachm ha-unosh ha-holom, **meshikoli zek** v'chamla ha-noguim lmatzava ha-brayot ha-kasha v'hengagu lab' shel ashet ha-noshim" (ha-hedgasha b'ku ha-sopha v'ainha b'makor). yiz'on ci ul gezr ha-din ha-amor hogesh uru'or, ar ha-nadha: u'f 8863/16 **biyeho 'b' Medinat Israel** (27.7.2017).

kon rao v'he-shoo: t'f (makhzi t'a) 17-08-55826 Medinat Yisrael 'b' Sadzon v'ach' (16.9.2018) - gezr ha-din be-uneiin **nashmat 2**, shnitun ul idy motab za, b'ui'kar b'peska 21: "... um zat, hanisivot shel ha-nashmat batik za ha-nashmat v'miyochdot, cpi shi'utum le-hlan ... ul kon, la'achar ha-talbotot, ha-chalutti la-kbel at utirato ha-chalufit shel b'c

הנאשמת ולחזור לקופה ממתחם העונש ההולם בענינה של הנאשمت, וזאת בעיקר משיקולי שיקום וכן לנוחת מצבה הרפואית והנפשית (ההדגשה בקוו הוספה ונינה במקור).

גם **בספרות** הובעה העמדה שלפיו חריגה לקופה ממתחם העונש ההולם אפשרית לא רק משיקולי שיקום, כי אם גם **מטעמי צדק עיני דין וכדי למנוע עיוות דין**. ראו, למשל, והשוו: יובל ליבדרו "חריגה ממתחם העונש ההולם מטעמי צדק" **הסניגור** 197, 4 (2013); אורן גול-אייל "חריגה ממתחם העונש ההולם" **ספר דורית ביניש** 539 (קרן אוזלאי, איתן בר-סימן-טוב, אחרן ברק ושחר ליפשיץ, עורכים, 2018).

כך גם הוצע בסעיף 2 **להצעת חוק שהוגשה מטעם הממשלה** - הצעת חוק העונשין (תיקון מס' 128) (הבנייה שיקול הדעת השיפוטי בענישה), התשע"א-2016 (להלן: "**הצעת החוק**") - להוסף בחוק סעיף **(40יאט)** שלפיו בית המשפט יהיה רשאי לחזור ממתחם העונש ההולם "אם נמצא כי מתקיימת נסיבה מיוחדת וווצאת דופן שאינה קשורה בביצוע העבירה, מהnisיות המפורטות להלן, המצדיקה חריגה ממתחם העונש ההולם כדי למנוע עיוות דין: ...".

כמו כן, בסעיף 3 להצעת החוק הוצע כי "בסעיף 40יב לחוק העיקרי, במקום '40ט ו-40יאט', יבוא '40ט, 40יאט-40יאט', המילה 'וכן' תימחק ובסיומו יבוא: 'וכן נסיבות נוספות שהן נסיבות מיוחדות וווצאות דופן שאינן הקשורות בביצוע העבירה המצדיקות חריגה ממתחם העונש ההולם כדי למנוע עיוות דין'; בדברי ההסבר הוטעם כי "מציע לתקן את סעיף 40יב לחוק ולהבהיר כי גם רשות הנסיבות המנויות בסעיף 40יאט לחוק, בנוסחו המוצע בסעיף 2 להצעת החוק, אינה רשימה סגורה. פירוט הנסיבות בסעיף 40יאט המוצע בא להבהיר מהן הנסיבות המיוחדות וווצאות הדופן הטיפוסיות אשר עלולות לעורר חשש לעיוות דין. ככל שבית המשפט מתרשם כי לפניו נסיבות אחרות שאינן מנויות בסעיף, הדומות בטיבן לנסיבות המפורטות בו, הוא יהיה רשאי להתחשב בהן כדי לחזור ממתחם העונש ההולם וכדי למנוע עיוות דין" (ההדגשות הוספו ונינה במקור).

מן הכלל אל הפרט

15. תחיליה יזכיר כי במקרה דין אין מדובר באירוע אחד.

לפיכך יש **לקבוע מתחם נפרד לכל אירוע** - לרבות תוך הבחנה בין העבירה של **לקיחת שוחד** ובין העבירה של **הפרת אמון**, וזאת בשים לב גם לחומרה ה יתרה של העבירה של **לקיחת שוחד**, שהעונש המרבי בגינה כו"ם (מאז תיקון 103 לחוק) הוא עשר שנות מאסר (ולפניהם היה שבע שנות מאסר), לעומת החומרה הפחותה של העבירה של **הפרת אמון**, שהעונש המרבי בגינה הוא שלוש שנות מאסר.

כמו כן, יש **לראות בעבירות המס אירוע נפרד וקבע** לגבי מתחם נפרד.

עם זאת, יש **לראות את מערכת היחסים** עם כל נתון טבות ההנחה כי "אירוע אחד" מתפרש, בשים לב בعين **לענין מזרחי**, שבו כאמור נקבע כי כshedover בנסיבות דומות השלובים ואוחזים זה זהה - למرات שמדובר באירועים שונים, מן הרואוי **לראות את המעשים** כאירוע אחד.

16. **הערכים שנפגעו** מביצוע העבירה של **לקיחת שוחד** והADB של הפרת אמון על ידי הנאשמת הם שלטון החוק, אמון הציבור בעובדי הציבור, תקינות המנהל וטוהר המידות, וכן עקרון השוויון; ובביצוע עבירת המס פגעה הנאשמת בערך של הקופה הציבורית ובערך של נשאה שוויונית בネット של שלום המיסים.

מידת הפגיעה בערכים האמורים, בעיקר בנוגע לעבירות (העיקריות) של לקיחת השוחד ושל הפרת אמונים, היא ממשית וחמורה למדי, בעיקר נוכח העובדה שאין מדובר במעידה חד-פעמית, אלא בהתנהלות חמורה של לקיחת שוחד שנמשכה מספר רב של שנים, במועדים רבים, וכן בשים לב לכך שגם העבירה של הפרת אמונים נעשתה בנסיבות של נטיות טובות הנאה ממשית במשך שנה.

17. בית המשפט העליון חזר והציג, לא אחת, את **חומרת העבירה של לקיחת שוחד על ידי עובדי ציבור; וכי "מי שהורשע בעבירה של שוחד ראוי לו שיישא במאסר בפועל, ולתקופה ממשית"** [ע"פ 07/766 כהנ' ב' מדינת ישראל (19.11.2007)].

כך, למשל, בעניין לוי הוטעם כי:

"לא ניתן להפריז בחומרתה של תופעת השחיתות השלטונית, שאוכלת בכל פה בתפקודן התקין של הרשות ומכרסמת בלבגיטימיות שלהן. בית משפט זה עמד על חומרתה של התופעה כבר בתחילת דרכו, וככלל אימץ עמדת מחמירת כלפי עובדי ציבור שחתאו בשחיתות... החשיבות הנודעת לעונשה קפדנית בתחום זה נובעת לא רק מחומרת העבירות ומונזקיהן, אלא גם מן הקושי הטמון, באופן טבעי, בגילוין... אם כן, נדרש בתחום זה עונשה ממשמעותית ומרתיתא אשר תציב מענה ראוי **לביצוען של עבירות אלו**"(בפסקה 13 לפסק-דיןה של כב' השופט ד' ברק-ארץ).

וראו במיוחד את דבריו של כב' השופט (כתוארו אז) א' רובינשטיין, בפסקה א. לפסק-דיןו ב-ע"פ 3609/14 מדינת ישראל נ' אלסין (20.10.2014) (להלן: "בעניין אלסין"):

"...**יעאמר בקול צלול, עבירת השוחד - המטילה רקב מצחין בשירות הציבור... צריכה להיענס במאסר מאחריו סורג ובריח...**".

כן רואו דבריו של כב' השופט ג' קרא ב-ע"פ 9180/16 מליך נ' מדינת ישראל, בפסקה 50 (16.11.2017) (להלן: "בעניין מליך"):

"**ubeniot ha-shoud v'haferta amonim han ubeniot shchitot shmekukutot at amon ha-zivur b'shiritat ha-zivur;**" עבירות השוחד והפרת אמונים הן עבירות שחיתות שמקעקעות את אמון הציבור בשירות הציבור; "**ubenit ha-shoud hia mahamrotot biyoter b'mishor ha-zivur, hia meshchitha et midotot, hia mahava scenna lisodotio shel moshav chabrti zodk,**" עבירות השוחד היא מהמורות ביותר במישור הציבור, היא משחיתה את המידות, היא מהווה סכנה ליסודותיו של מושב חברתי צודק, היא מערערת את האמון של הציבור בשלטון..." העונשה הרואה והונגת בעבירות שוחד היא מאסר לרכיבי בפועל הן לנoston השוחד והן למקבל השוחד; "**ha-kell b'kafot lachrigim, legbi ha-mekbel, v'kern g'm legbi ha-noton, hoa shelilim le-ratzot at maaser bin koteli ha-kell, dooka masom shehamurovim ubeniot shoud ham anshim ha-mekonim normativim v'bdar kell chsri ubr filili, ish la-hamir uim zot la-mun yirao v'yirao.**" הינה בעבירות כ אלה יש ליתן משקל נכבד לשיקול בדבר הרתעה כללית... אכן, סטיה מהשרה מוסיפה מימד של חומרה לעבירת השוחד... עדין לקיחת שוחד על ידי עובד ציבור, גם מבלי שהדבר ישפיע על מילוי תפקידו, פוגעת באמון הציבור".

כמו כן, בעבירות השוחד יש מקום ליתן מעמד בכורה לאינטראס הציבור, על פני שיקולים אחרים, לרבות הנسبות האישיות של הנאים.

"... הרי שגם בהינתן נסיבות הקולא עליו הצביע המערער - ובראשן הודהתו, הבעת חרטה והידדרות מצבו הרפואי - לא ניתן לראות בעונש המאסר הכללי שנגזר עליו כenza המתישב עם מלא החומרה שבמעשיו. ויזכר כי בעבירות שוד ולחיתות ציבורית, ינתן משקל מכריע לאינטראס הציבו הרפואי ענישה מחמירה על פניו הנسبות האישיות" [ע"פ 19/864 מדינת ישראל נ' חינאווי, בפסקה 19 לפסק-דין של כב' השופט ג' קרא (10.7.2019) (להלן: "ענין חינאווי"); ראו גם: ע"פ 10627/06 יושע נ' מדינת ישראל (8.5.2007); ענין אלסין, בפסקה 11 לפסק-דין של כב' השופט זילברטל; רע"פ 4184/15 בקלה נ' מדינת ישראל, פס' 10 לפסק דין של כב' השופט ס' ג'ובראן (18.6.2015) (להלן: "ענין בקלה").]

כאן המקום להטעים כי בשנים האחרונות הוחמרא רמת הענישה בעבירות השוד, בעקבות החמרת העונש המרבי, במסגרת תיקון 103 לחוק העונשין, לאחר שהעונש המרבי בגין **לקיחת שוד** הועלה **משבע** לעשר שנים מאסר.

בענין זה יפים דבריה של כב' השופטת ד' ברק-ארז, בפסקה 14 לפסק-דין **ליי** (שניית בשנת 2013):

"ניתן ללמידה על מידת חומרתן של העבירות שבן הורשע המשיב, גם מן העונשים המרביים שקבועים כיום בצדן של עבירות אלה - עונשי מאסר של עד 10 שנים בגין כל אחת מהן. לא לモתר לציין כי העלאת הרף של ענישה מירבית בגין עבירת השוד - מ-7 שנים מאסר ל-10 שנים מאסר, הצד העלאת הקנס המרבי בגין עבירה זו, היא בוגדר שינוי חדש יחסית המהווה מסר ברור מצדו של החוקן בכל הנוגע לגישה העונשית הראויה... בדברי ההסבר להצעת החוק שהובילה לתיקון צוין בምפורש כי החומרה הנוסף נועדה לבטא את החומרה הנודעת ללקיחת השוד, שהיא עבירה שחיתות המצוייה במדרג החומרה הגבוה ביותר... דברים מפורשים אלו של החוקן, מהווים מסר חד וברור, אשר אין להטעם ממנה כאשר יבוא בית המשפט לגוזר את עונשם של המושעים בעבירות אלו... חשוב להדגיש כי גם אם ניתן להצביע על מקרים שבהם לא תמיד השתקפה חומרתן של עבירות אלו בעונשים שהושטו בגין הרי שכפי שציינתי בעבר, אין בכך בכך למנוע את התאמת **של מדיניות הענישה לחומרתן הבוראה של העבירות...**".

לענין העלאת רף הענישה בעבירות השוד, ראו גם דבריו של כב' השופט נ' הנדל במסגרת ע"פ 4559/14 מדינת ישראל נ' קלנר (29.12.2015), בפסקה ד' בחלוקת הכללי לחוות-דעות:

"העונש המרבי בגין **לקיחת שוד** עומד על 10 שנים מאסר בפועל, ו-7 שנים בגין מתן שוד. בעבר הרף היה נמור יותר, והוא הועלה במסגרת תיקון מס' 103 לחוק, אשר קבע גם קנסות מוגדים בגין עבירות השוד... מטרת התקיקון הייתה לשקוף את החומרה היתירה אשר גלוימה בלקיחת שוד, ולפגוע במוטיבציה הכלכלית של אלו הזומנים לרקוח עסקאות שוד... אף אם מדובר בעובד ציבורי לא עבר פלילי - אין בכך זה כשלעצמו כדי להצדיק הקללה בעונש, שהרי 'בדרך כלל הנתון של העדר עבר פלילי הוא מטيبة ומטבעה של עבירת השוד; חזקה על עובד ציבורי שעד אשר הוא נכשל בהפרת אמון ונטיית שוד, מדובר באדם נורומטיבי'...".

נסיבות ביצוע העבירות ומתחמי הענישה ההולמים

18. בעניינה של הנאשמה קיימות **נסיבות ממשיות אחדות לחומרה**, שמכוח משקלן **המצטבר** ניתן לקבוע כי **מעשי הנאשפת הם החמורים ביותר מבין מעשי כל הנאשמים בליךית שוד** - בעיקר בשים לב לשני הטעמים **הראשונים דלהן**:

ראשית, מעמדה הבכיר של הנאשמת. מדובר למי ששימשה **מנהלת תחנת ההסגר באשדוד**.

ב"כ המאשימה טען כי הנאשפת שימשה בתפקיד הבכיר ביותר מבין כל הנאים בפרשה, ואילו ההגנה טענה כי נאשפת 2 (שכיהנה **מנהלת מחלקת הייבוא** בשירות המזון הארץ) ונאשפת 3 (ששימוש כמנהנדס מזון) היו בכירים מהנאשפת.

אין מקום לקבוע כאן מסמורות לגבי המדרוג של הבכירות בין הנאשפת לבין נאשפת 2 - שרק הן מבין הנאים שמשו בתפקיד ניהול - דהיינו מי הייתה בכירה יותר מבין השתיים; אך גם אם הנאשפת לא הייתה הבכירה יותר מבין השתיים, הרי כי הנאשפת הייתה מנהלת בכירה בשירות המזון ובוואדי שימושה בכירה מכל יתר הנאומים האחרים, קרי מנאשים 3-7, שלא היו בתפקיד ניהול; זאת, הן עצמן תפקידה **מנהלת** תחנת ההסגר והן לנוכח האמור בכתב האישום שלפיו הופקדו בידיה של הנאשפת **סמכויות נרחבות**.

שנייה, הנאשפת לקרה מסיטי ומ-נניי מעטפות שהכילה **כספי מזומנים בסכום כולל ומצטבר גבוה במיוחד**, במשר התקופה הרלוונטי, של **195,000 ₪**, ובניגוד לנאים אחרים - **לא קשר לחגיגים - לעומת סכומים נמוכים יותר, במידה ממשוערת, של שוחד וטבות הנאה שנשלו יתר הנאים**, כפי שיפורט בפסקה 26 להלן.

שלישית, התמורה שנותנה הנאשפת ל-סיטי بعد טבות ההנהה: כפי שיפורט לעיל, במסגרת התמורה ל-סיטי, האחרון העלה בפניו הנאשפת **בקשות שונות**, כגון "תיעודף" בקשרותיו, דחית מועד דיאגומים, ביצוע דיגום חלקני, תיזמון בדיקות במועדים הנוחים לו והימנעות מדגימת משלוחים שבהם היו מוצרים שנשאו תווית לא תקינה או שלא בנירית לא תקינה. כמו כן, סיטי ביקש מהנאשפת לעכב משלוחי "יבוא של מתחריו", אשר סיטי סבר כי הם מתנהלים באופן לא חוקי. לאחר שמצוה הנאשפת עילה לעכברם, היא עשתה זאת, במסגרת סמכותה **מנהלת תחנת ההסגר**. **הנאשפת נענתה לבקשתו השונות של סיטי, ככל שבסברה שיש אפשרות ובנסיבות, מנהלת תחנת ההסגר, להיענות להן**.

רביעית, **משך הזמן** שבו לקרה הנאשפת שוחד וטבות הנאה והעובדה שבאף שלב לא עקרה את המעשיהם: הנאשפת לקרה שוחד מ-סיטי **במשך כ-9 שנים** וטבות הנאה מ-נניי **במשך שנה**, וזאת, **במועדים רבים**. אין מדובר, כאמור, בנסיבות חד פעמיות, אלא בנסיבות **חוורת ונשנית של טבות הנאה, למשעה כביכול כ"ח חלק משגרת העבודה**" שלה בשירות המזון במשרד הבריאות; וב**שם שלב הנאשפת לא עקרה** לבחון את מעשה הפסולים ולא הפסיק אוטם.

חמישית, נסיבות ביצוע העבירה של הפרת האמונים מצויות ברף גבוהה למדי: במשך שנה נהגה הנאשפת לחתת מ-נניי טבות הנאה ממשיות בזמןן, בסכום כולל של 30,000 ₪, ובמקביל היא המשיכה לטפל בבקשות של נניי ולהעניק להן עדיפות ככל שהຕאפשר.

וუר כי הנזק הציבורי בגין עבירות שוחד והפרת אמונים ובגין קבלת טבות הנאה על ידי עובדי ציבור מאי שנזקקים לשירותיהם **אינו ניתן לכימות**. אין מדובר רק **בנזק קונקרטי** שנגרם על ידי ביצוע העבירות דן - שהוא בעיקרו **נזק תדמיתי** למשרד הבריאות ולשירות המזון בפרט, לצד פגיעה בשוויון בין אלו שננתנו טבות הנאה לנאשפת ובין אלו שגם הם נזקקו לשירותי הנאשפת ולא נתנו לה טבות הנאה; **הנזק כתוצאה מהעבירות**

שביצעה הנאשמה הוא "תרומהה" המפוקפקת להतפסות השחיתות השלטונית ולפגיעה בערכיהם המוגנים של טוהר המידות, תקינות המנהל ואמון הציבור בעובדי השירות הציבורי.

מנגד, **לקולה** לocketti בחשבון כי הנאשמה לא יזמה את קבלת טובות ההנהה, **אם כי**, כפי שבצדך טען ב"כ המשימה, יש-li ליתן לכך משקל מוגבל, לנוכח משך ביצוע המעשים ולנוכח העובדה כי אין מדובר במעשה חד פעמי או זמני כי אם בהתקנות נמשכת לאורך תקופה ארוכה.

מדיניות הענישה הנוגעת

19. כפי שיפורט להלן, **קיימת פסיקה ענפה בעניין הענישה הרואיה** בגין העבירה של לקיחת שוחד ובגין העבירה של הפרת אמונים, ובפסקה **קיים מנעד רחב של עונשים**, שבו כי כל מקרה שונה ממשנוו וכי כל מקרה נבחן לגופו על פי נסיבותיו הקונקרטיות.

20. **המיאהה הפנתה** לפסקי דין רבים, שבחלקם נדונו **מקרים אשר נסיבותיהם היו חמורות במידה ניכרת מנסיבות המקרה דנן**, בשל נסיבות מחמירויות שונות, כגון בכירות מיוחדת של החקיקת, ריבוי מקרים, ריבוי אישומים, סטייה מן השורה, גובה סכומי השוחד ועוד - כפי שיצוין בקצרה להלן:

ע"פ 5735/18 **גודובסקי נ' מדינת ישראל** (9.12.2019), שבו העמיד בית המשפט העליון את עונשו של המערער על 6 שנים מאסר בפועל, חלף 7 שנים, בגין הרשעתו בעבירות שוחד והלבנת הון, עת שימש כמנהל אגף הארגון של מפלגת "ישראל ביתנו";

ענין בר, שבו הקל בית המשפט העליון בעונשו של ראש עיריית רמת גן לשעבר והעמידו על 3 שנים מאסר בפועל, חלף 5.5 שנים, בגין הרשעתו בעבירות של לקיחת שוחד, וזאת עקב גילו המבוגר (כ-81) ומעמדו הרפואי הקשה;

ע"פ 5083/08 **בניצרי נ' מדינת ישראל** (24.6.2009), שבו העמיד בית המשפט העליון את עונשו של המערער, שכיהן בתפקיד שר במשרד, על 4 שנים מאסר, בגין הרשעתו בעבירות של לקיחת שוחד, מרמה והפרת אמונים, קשירת קשר לביצוע פשע ושימוש מהלכי משפט;

ענין חינאי, שבו החמיר בית המשפט העליון את עונשו של המשיב - אשר שימש בתפקיד ראש צוות חוקרים במשטרת והורשע בריבוי עבירות של לקיחת שוחד, קבלת דבר במרמה, ניסיון לקבלلات דבר במרמה, שימוש מהלכי משפט, הפרת אמונים וסחיטה באזויים - והעמיד את העונש על 42 חודשים מאסר, חלף 36 חודשים.

ת"פ (מחוזי ת"א) 13882-12-15 **מדינת ישראל נ' דוטן** (8.9.2016) (להלן: "**ענין דוטן**"), שבו כובד הסדר טיעון "סגור" ועל פיו הושתו על נאשם 1 דשם, אשר שימש כרופא בכיר במחלקת הרדמה ומנהל יחידת התעוורנות בבית חולים ולפISON, 46 חודשים מאסר בפועל, בגין הרשעתו ב-67 עבירות של לקיחת שוחד, ב-63 עבירות של מרמה והפרת אמינים, ב-28 עבירות של הספקת סם מסוכן ועוד.

ע"פ 7921/11 **ואנונו נ' מדינת ישראל** (24.8.2015) (להלן: "**ענין ואנונו**"), שבו נדחה הערעור על העונש בגין 6 שנים מאסר בפועל שהושת על המערער, שהוא עובד בכיר בראשות המיסים, בגין הרשעתו בשורה של עבירות של לקיחת שוחד, קשירת קשר לפשע, העלמת מס במרמה ושימוש מהלכי משפט.

להלן יובאו פסקי דין נוספים שאיליהם הפנתה המיאהה לענין העבירה של **לקיחת שוחד**:

ע"פ 1993/20 **מור נ' מדינת ישראל** (10.9.2020), שבו התקבל הערעור על חומרת העונש ועונשו של עמוד 16

המערער הוועמד על 18 חודשים מאסר בפועל, חלף 20 חודשים, בגין קבלת שוחד, מרמה והפרת אמונים ושיבוש מהליי משפט, שביצעו הנאשם, כשהיה שוטר, בהיותו בתפקיד רכז רישי עסקים למרחב יפתח; וזאת בהסכמה הצדדים, בשל "שורה של טעויות עובדה שנפלו בגזר הדין".

ענין מליק, שבו הփחת בית המשפט העליון את עונש המאסר בפועל שהושת על המערער, אשר שימש כסגן ראש עיריית נשר, והעמידו על 30 חודשים מאסר (חלף 36), נוכח שיחיי בהגשת כתב האישום נגדו; זאת, בגין הרשעתו בעבירות של ליקחת שוחד, שידול למתן שוחד, מרמה והפרת אמונים.

ע"פ 15/8758 **רומל נ' מדינת ישראל** (23.3.2016), שבו נדחה הערעור על חומרת העונש בן 18 חודשים מאסר בפועל, בגין קבלת שוחד בחמשה מקרים, מצד מי ששימש כקצין מתנדבים במשמר הגבול, בתמורה להבטחה כי סגור תיקים פליליים המתנהלים נגד נתני השוחד או בתמורה להבטחה כי ינפיק אישורי כניסה לישראל לפועלים או לתושבים של הרשות הפלסטינית.

ע"פ 13/5806 **מדינת ישראל נ' בן גיאת** (17.6.2014), שבו התקבל הערעור על קולת העונש כך שעונשו של המשיב, אשר שימש כמנהל מחלקת גינון וגיוזם בעיריית תל אביב, הוועמד על 20 חודשים מאסר בפועל, החלף 12 חודשים, וזאת בגין הרשעתו בשש עבירות של קבלת שוחד ובשתי עבירות של מרמה והפרת אמונים - העדפת קבלנים בהקצת העבודה, פיקוח רפואי יותר והימנעות מהטלת קנסות - במסגרת ארבע פרשיות שוחד.

ענין לוי שבו התקבל הערעור על קולת העונש בן 12 חודשים מאסר בפועל, ועונשו של המשיב הוועמד על 20 חודשים מאסר בפועל, בגין כך שהמשיב, שכיהן כגביר ומזכיר מועצה אזורית, קיבל מקלט בגין שוחד בסך כ-20,000 ₪ בתמורה להעברת סך של כ-150,000 ₪ לקבלן מכיספי המועצה, בגין עבודות שלא בוצעו בפועל; זאת, תוך שבית המשפט הדגיש כי מדובר אחד בלבד שבו נכשל המשיב לאחר 35 שנות שירות צבורי, וכן כי היה שיינוי של המערערת בהגשת כתב האישום וכי הייתה חוות דעת חיובית של שירות המבחן, ולאחר מכן נסיבות מקלות אלה היה מקום להחמיר עם המשיב אף יותר.

ע"פ 13/3071 **מלכה נ' מדינת ישראל** (19.6.2013), שבו נדחה הערעור של מי ששימש כמנהל מחלקת רכב וחניונים בעיריית חדרה, על חומרת העונש בן 15 חודשים מאסר בפועל שהושת עליו, בעקבות הרשעתו בחמש עבירות של ליקחת שוחד והפרת אמונים ובעבירות מס, בגין מקרים של נטילת שוחד מהם שביקשו לקיים אירועים בחוף הים שבאחריות העירייה.

ת"פ (ח'') 13-05-57615 **מדינת ישראל נ' יונשטיין** (25.4.2017), שבו הושטו 36 חודשים מאסר בפועל על הנאשם ששימש כמזכיר עיריית נשר בגין קבלת שוחד בסכום כולל של 78,300 ₪.

אלא שב-ע"פ 3549/17 יונשטיין נ' מדינת ישראל (27.11.2017) הופחת עונש המאסר בפועל, בהסכמה הצדדים, מ-36 חודשים ל-26 חודשים.

ת"פ (מחוזי מרכז) 44675-03-12 **מדינת ישראל נ' שאטו** (12.9.2013), שבו הושטו על הנאשם, שעבד כמתשאל ביחידת המסתננים ברשות ההגירה, 15 חודשים מאסר בפועל, בגין הנפקת ארבע אשרות שהיא לנ廷ינים זרים תמורה בצע כסף, תוך ניצול חולשתם של הנ廷ינים וחרף העובדה שנ廷ינים אלו לא זהוו כדבאי ולא המציאו מסמכים לביסוס זכאותם לקבלת האשרות.

יצוין כי ב-ע"פ 13/6412 **שאטו נ' מדינת ישראל** (20.1.2014) הופחתו 60 ימים מתקופת המאסר.

ע"פ (ח'') 14250-11-08 **מדינת ישראל נ' ערבה** (5.2.2009), שבו נדון ערעור כפול על מידת העונש של מי

שעבד כראש מדור מסחר בחברת החשמל, והתקבל הערעור על קולת העונש כך שעונש המאסר בפועל הועמד על 18 חודשים, בגין נטילת שוחד שהסתכם באלפי שקלים, במספר הزادמנויות, בתמורה לפתיחת הזמן חדשות לחברו לרשות החשמל, בניגוד לנוהלים ובידעה כי למבנים אין את האישורים הנדרשים. ב-רע"פ 1650/09 **ערבה נ' מדינת ישראל** (9.3.2009) נדחתה הבקשה למתן רשות ערעור על העונש שנגזר על המבוקש.

עוד פנוabei כוח המאשימה לפסקי דין שבהם נדונו מקרים של **הפרת אמונים**, כדלהלן:

עפ"ג (ת"א) 14-11-34767 **מדינת ישראל נ' לחיאני** (27.4.2015), שבו הורשע המבוקש, שכיהן בתפקיד ראש עיריית בת ים, בשלוש עבירות של הפרת אמונים - קבלת כספים לצורך אישי חובותיו מאנשי עסקים התלויים בעירייה בת ים (שבראשה עמד), בסכום כולל של כמיליון ל"י, וקבלת כספים מתשעה עובדי עיריה, אשר תנאי העסקתם היו תלויים בו באופן ישיר. בית המשפט המחויז קבע כי מתחם העונש הראי, ביחס לכל אחת מהubenיות שבנה הורשע המערער, עומד על 5-18 חודשים מאסר אחורי סORG ובריח, והעמיד את העונש על 8 חודשים מאסר בפועל, חלף 6 חודשים מאסר בעבודות שירות שנגזרו בבית משפט השלום. ב-רע"פ 3292/15 **לחיאני נ' מדינת ישראל** (17.11.2015) דחה בית המשפט העליון את בקשה רשות הערעור וצין כי קביעת בית המשפט המחויז בדבר מתחמי העונשה היא ראויה בנסיבות המקרה.

עפ"ג 677/14 **דנקנר נ' מדינת ישראל** (17.7.2014), שבו נדונו פעולות שעשה המערער בעת שכיהן כديرקטוריון וכי"ר הדירקטוריון של בנק הפלט, שבמסגרתו פעל בניגוד עניינים חריף, במרמה ובחבלה. באישום הראשוני הורשע המערער בעבירה של מרמה והפרת אמונים בתאגיד, בעבירה של פגיעה בניהול תקין של עסקית תאגיד בנקאי ובעבירה של חבלה, בגין כך שלא מנע מהשתתפות בתהליכי הקשרים ברכישתו של בנק תורכי ובגובה הפיזי לקבוצת RP ושלא נמנע מתמיכה בעסקאות אלה, וזאת חרף קיומם של קשרים עסקיים בין לבין קבוצת RP. כמו כן, המערער לא גילה את דבר הקשרים האמורים לחבריו הדירקטוריון ולהנהלת הבנק. באירוע נוסף ניתן לע ידי בנק הפלט להלוואה לאיש העסקים צ'ינגללו, לאחר שהאחרון פנה למערער בעניין, והמערער ביקש וקיבל במקביל להלוואה מבנק DHB, אשר במועדים הרלוונטיים שימש צ'ינגללו כי"ר הדירקטוריון שלו והוא בעל השיליטה בו. באישום השני הורשע המערער בעבירה של חבלה, בגין קבלת אשראי מbank הפלט על בסיס הצהרת עשר שכלה פרטיטים שגויים ומטעים ועל בסיס מידע כוזב שמסר המערער שלפני ההלוואה נועדה לשמש למימון בניין בבנייה נכס נדל"ן, אף שבפועל הכספיים נועדו לאפשר לבני משפחתו של המערער לרכוש אגרות חוב. בית המשפט המחויז קבע כי מתחם העונש בגין העבירה של מרמה והפרת האמונים נע בין 6 ל-18 חודשים מאסר בפועל. בבית המשפט העליון התקבל הערעור על חומרת העונש ועונשו של המערער העומד על 8 חודשים מאסר בפועל, חלף 12 חודשים, תוך שבית המשפט העליון צין כי מתחמי העונשה שנקבעו על ידי בית המשפט המחויז (לרבות המתחם דלעיל בגין העבירה של מרמה והפרת אמונים) הם ראויים.

עפ"ג 1044/12 **סער נ' מדינת ישראל** (10.12.2012) - אשר קשור ל"פרשת רשות המיסים", שבגינה הועמד לדין, בין היתר, גם ראש רשות המיסים אז ג'קי מצא - ובו נדחתה הערעור על הרשות המערער (סער), אשר כיהן כמנהל בית המכס והמע"מ בירושלים, בשלוש עבירות של הפרת אמונים ועל העונש בן 5 חודשים מאסר בפועל, תוך שהוטעם (בפסקה 26) כי "מדובר בפרשה חמורה המעידת שהנסיבות הגעה גם לבכירים במנהל הציבורי" וכן כי "קיים חומרה רבה בעבירת הפרת אמונים מצד עובד ציבור... ולכן יש צורך בעונשה מرتעיתה" (בפסקה 27).

עפ"ג 846/12 **ויטה נ' מדינת ישראל** (19.6.2013), שאף הוא קשור ל"פרשת רשות המיסים" ושבו זיכה בית המשפט העליון את המערער, אשר שימש כפקוד שומה גוש דן וכורת הסכמי מס עם חלק מלוקוחותיו של עורך דין,

מעבירה אחת של הפרת אמונים, והותיר הרשותה בשתי עבירות של מרמה והפרת אמונים והעמיד את העונש על 5 חודשים עבודה שירות.

ת"פ 18-10-26344 **מדינת ישראל נ' ליטビינוף** (30.7.2019), שבו הושטו 3 חודשים מאסר בעבודות שירות בגין עבירה של הפרת אמונים שביצע הנאשם עת היה ראש המועצה האזורית "תמר".

מצוין כי ב-ע"פ (ת"א) 19-07-36171 **מדינת ישראל נ' ליטビינוף** (22.9.2019), בהסכמה הצדדים התקבל הערעור על קולות העונש ועונשו של המשיב הוחמיר ל-6 חודשים מאסר בעבודות שירות.

ע"פ (ת"א) 71154/06 **עמר נ' מדינת ישראל** (13.1.2008), שבו נדחה הערעור על חומרת העונש בגין 12 חודשים מאסר בפועל שהושת על המערער בבית משפט קמא, אשר לא אימץ את העונש שלו עתרו הצדדים במשפטם במסגרת הסדר טיעון - 3 חודשים מאסר בעבודות שירות - בעקבות המערער בשתי עבירות של מרמה והפרת אמונים, בגין שני מקרים של קבלת כספים מגורמים שנזקקו לרישיון עסק, עת עבר המערער בעיריית תל אביב.

כמו כן, הפנה ב"כ המאשימה ל-ת"פ (מחוזי ת"א) 17-01-18772 **מדינת ישראל נ' קרמר** (18.2.2018), שבו כובד הסדר טיעון "סגור" והוותה על הנאשם 12 חודשים מאסר בפועל; ול-ת"פ (שלום ת"א) 17-10-63058-15 מדינת ישראל נ' מסז'ניקוב (21.11.2017), שף בו כובד הסדר טיעון "סגור" והוותה על הנאשם 15 חודשים מאסר בפועל.

ביחס לעבירות המס הפנה ב"כ המאשימה לעניין ואנונו, ל-عنيין בר ול-عنيין דוטן.

21. **מנגד, ההגנה הפנתה לפסיקה המתיחסת למקרים שבהם היו נסיבות לקולה שאינן קיימות במקרה דנא או שבה לא היו נסיבות לחומרה הקיימות במקרה דין - כפי שיפורט להלן:**

ע"פ 3927/16 **מדינת ישראל נ' בר זיו** (23.2.2017), שבו התקבל הערעור על קולות העונש ועונשו של המשיב הועמד על 12 חודשים מאסר בפועל, חלף 6 חודשים מאסר בעבודות שירות, בגין נטילת שוחד בסכום כולל של אלפי שקלים, בהיותו בתפקיד סוחר, תמורה החדרת חפצים אסורים לאסירים.

ת"פ (מחוזי ח') 11-08-45127 **מדינת ישראל נ' פרוחי** (11.4.2013), שבו הושטו 6 חודשים בעבודות שירות על הנאשם, שכיהן כסגן ראש אגף אחזקה בחברה הלאומית לדריכים, בגין קבלת שוחד בסכום כולל של למעלה מ-1 מיליון שקלים מאת מי שהיה הבעלים של חברות שעסקו בין היתר בגינון ובעבודות פיתוח.

אלא שבאותו מקרה הגיעו הצדדים הצדדים להסדר טיעון בעניין "טוווח הענישה" - בין 6 חודשים בעבודות שירות ל-15 חודשים מאסר בפועל - ובית המשפט שקל לקולה, בין היתר, גם את חלוף הזמן של שבע שנים מביצוע העבירות וכן את עקרון אחידות הענישה, בשים לב לכך שעיל נוון השוחד הוטלו בעבודות שירות.

ענין עדין, שניתן על ידי מותב זה שבו הושטו על נאשם 3, שהוא בתפקיד שוטר, 8 חודשים מאסר בפועל (מאחורי סורג ובריח), בגין הרשותו (בעיקר) בעבירות של קבלת שוחד, שימוש לרעה בכוח המשרה והפרת אמונים - במסגרת פרשה שבה הוא עשרה נאים, ארבעה מהם שוטרים והיתר אזרחים.

ת"פ (מחוזי ת"א) 18950-08-17 **מדינת ישראל נ' שורק** (8.1.2018), שבו הוטלו על נאשמת 1, שהיא בתפקיד מזכירת מפקד תחנת משטרת גלילtot, 6 חודשים מאסר בעבודות שירות, בגין הרשותה בשתי עבירות של

לקיחת שוחד.

ת"פ (מחוזי מרכז) 6308-06-15 **מדינת ישראל נ' זילכה** (15.12.2015), שבו הושטו 6 חודשים עבודה שירות על הנאשם, שהורשע בשתי עבירות של לקיחת שוחד ובבעירה של הפרת אמונים, בגין כך שסיע לאחרים, במסגרת תפקido במוסד לביטוח לאומי, תוך קבלת סכום כולל של 9,000 ₪ ותוך ניצול נגשותו למידע, בעזרה אדם שהציג עצמו כבעל קשרים וקידם עניינים של פונים שונים.

ת"פ (מחוזי י-מ) 59794-01-17 **מדינת ישראל נ' קירמה** (8.1.2018), שבו הוטלו על הנאשם שהוא בתפקיד שוטר, 6 חודשים עבודה שירות, בגין הרשעתו בשבוע עבירות של קבלת שוחד.

ת"פ (מחוזי ב"ש) 36890-02-13 **מדינת ישראל נ' פאר** (19.10.2014), שבו הושטה על הנאשם, שעבד במערך כיבוי האש, שנת מסר בפועל, בגין הרשעתו באربع עבירות של לקיחת שוחד ו בשלוש עבירות של מרמה והפרת אמונים.

ענין בקלה, שבו נדחתה בקשה רשות ערעור על פסק דיןו של בית המשפט המחוזי, שבמסגרתו התקבל ערעור המשיבה ונדחה ערעור המבekaשת על גזר דיןו של בית משפט השלום, כך שחלף 5 חודשים שהוטלו על המבekaشت בבית משפט השלום, והעמד עונשה על 11 חודשים מסר בפועל. במקורה זה הורשעה המבekaشت, הייתה מופקדת על גביית תשלומי ארנונה עיריית תל אביב, בעבירות של לקיחת שוחד, קבלת דבר במרמה, מרמה והפרת אmons - בגין כך שפעלה להפחיתה ול"העלמה" של חובות ארנונה לתושבים מסוימים, אף שלא היו זכאים לכך, בסכום מצטבר של 777,268 ₪, וזאת באמצעות רישום חובותיהם על שם אחרים, ובמקרים מסוימים אף קיבלה המבekaشت תשלום כספי بعد פעולותיה, בסכום מצטבר של 125,500 ₪.

ת"פ (מחוזי ת"א) 47059-10-17 **מדינת ישראל נ' ישראלי** (5.12.2018), שניתן על ידי מوطב זה ושבו הושטו 4 חודשים עבודה שירות בגין הרשעת הנאשם, בכך אגף התנוועה במרחב ירושן של מטרת ישראל בדרגת סגן ניצב, בעבירה של מרמה והפרת אmons. הנאשם דשם ידע שחלק מהמתנדבים במשטרה הם עובדים של חברת התחבורת "דן" ומקבלים ממנו משכורת, אם כי לא היה מודע לנורמות הפסולות בתפקידם של המתנדבים. נוסף על כך, הנאשם פנה אל מי שמשתתף הרכלונית בראש חטיבת התנוועה בחברת "דן", לשם העסקת רعيיתו של הנאשם בחברה (חברת דן), וגם ערך עמו בירור שנודע לו על הרצון לפטרה. מתחם העונש ההולם שנקבע באותו עניין - בין מספר חודשים מסר בפועל, שיכל וירצז בעבודות שירות, ובין 12 חודשים מסר בפועל.

ת"פ (מחוזי ת"א) 4637-12-15 **מדינת ישראל נ' איזולאי** (21.2.2017), שבו הסתפק בית המשפט בהשתתפות מוטנה ושל"צ, בגין הרשעת הנאשם בעבירה של מרמה והפרת אmons שביבעה כשימוש כעוזרת של בניין (פואד) בן אליעזר.

תפ"ח (ב"ש) 14860-04-12 **מדינת ישראל נ' בן גדי** (23.4.2013), שבו הושת עונש מאסר מוטנה על נאשם 8, שהיה עובד עיריית אשדוד וכיון גם כי"ר ועד העובדים, בגין עבירה של מרמה והפרת אmons, בכך שסיע לנאים אחר שהודה כי עמד בראש ארגון פשיעה, לזכות במכרז.

אלא שבמקורה דשם הוסכם במסגרת הסדר הטיעון כי "ה�性ה תעתר... להשתת עונש מאסר על תנאי, ואילו הסגירה תהיה חופשית בטיעונה".

ע"פ (ת"א) 7354/09 **סروب נ' מדינת ישראל** (23.12.2009), שבו התקבל ערעור על חומרת העונש, בכך שעונש המסר בפועל הועמד על 6 חודשים שיכל וירצז בעבודות שירות. המערער דשם היה מנהל מחלקת המין

בבית חולים ציבורי, שנTEL שוחרד תמורה קידום תורמים ובדיקות בבית החולים לאחד המטופלים - יוסף (אסי) אבוטבול - תמורה סכומים שאינם גבוהים, ובעקבות כר' תפיקדו של המערער כמנהל חדר המין נלקח ממנו.

רע"פ 7120/09 **פורר נ' מדינת ישראל** (22.9.2009), שבו נדחתה בבקשת רשות ערעור שהתייחסה לסוגיות הקלוון. באotta פרשה הושת על המבקש עונש שככל מסר מותנה, של"צ וקנס; זאת, בגין עבירה של **הפרת אמון** שהתרbetaה במסירת עובדות ללא מכרז תוך חתימה על הסכמים כזובים, בעת שה המבקש כיהן כראש עיריית רחובות.

רע"פ 3352/06 **בוזגלו נ' מדינת ישראל** (12.6.2008), שבו נדחתה הבקשה למתן רשות ערעור על פסק דין של בית המשפט המחויז, שבמסגרתו הורשע המבקש, אשר עבד כפקח באגף הפיקוח העירוני בעיריית חיפה, בגין עבירה של ליקוי שוחד, והוושתו עלי' 6 חודשים עבודה שירות.

ע"פ 6916/06 **אטיאס נ' מדינת ישראל** (29.10.2007), שבו נדחה הערעור על העונש בן 7 חודשים מסר בפועל, מאחריו סורג ובריח, שהוושת על המערער בגין הרשעתו בעבירות של ליקוי שוחד, מרמה והפרת אמוןם;

22. כאן המקום להוסיף כי **לאחר הטיעונים לעונש** פורסם, לאחרונה, פסק הדיון ב-ע"פ 4138/20 **מדינת ישראל נ' חסן** (18.4.2021), שבו התקבל ערעור המדינה על קולת העונש של של"צ שהוושת על המשיב בבית המשפט המחויז, בגין הרשעתו בעבירות של **מרמה והפרת אמון**, והוועש של המשיב הוחמר והוא עומד על **6 חודשים מסר בפועל** שירצו בעבודות שירות.

מתחמי העונש ההולם - סיכום ומסקנות

23. לאחר ששלמתי את עקרון ההלימה, את מידת הפגיעה בערכיהם המוגנים, את הנسبות הקשורות ביצוע העבירות ואת מדיניות הנהוגה וכן את העונש המרבי הקבוע לצד העבירות, באתי לכל מסקנה כי (בנסיבות המקירה דן בעניינה של הנאשמה) **מתחם העונש ההולם בגין העבירה של ליקוי שוחד נع בין 48-24 חודשים מסר בפועל** ואילו **מתחם העונש ההולם בגין העבירה של הפרת אמון נע בין 6-12 חודשים מסר בפועל**.

ביחס **לעבירה של השמתת הכנסתה**, נסיבות ביצוע העבירה במקורה דנא מציאות ברף נמוך, בעיקר **לנוכח** הסכם הכלול של הרשותה, שאינו גבהו **בשים לב לכך** שהוא מתייחס לתקופה ארוכה למד', ולנוכח הסדרה המחדל על ידי הנאשמה והסכם השומה שאליו הגיעו עם רשותם המס **וכן לנוכח** העדר אלמנטים חמירים, כגון מרמה, עורמה, תחבוללה, זיווף או רישום כזוב. לפיכך **מתחם העונש ההולם נע בין מסר מותנה ובין מסר בפועל** **שיכול וירוצה בעבודות שירות**.

העונש הכלול על הנאשמה - אל מללא החריגת מהמתחם

24. הנאשמת אינה **צעירה**; והיא **נדרת עבר פלילי** - בדומה לרוב הנאשמים בעבירות שוחד - וכי שנקבע בפסקיקה, בעבירות כלכליות אין ליתן משקל גבוה להעדר עבר פלילי ולנסיבות האישיות של הנאשם וככל שהשיקול הרטעתי גובר על הנסיבות האישיות של הנאשימים [ראו למשל והשוו: רע"פ 7633/05 **עטמן נ' מדינת ישראל** (11.1.2006); רע"פ 4148/13 **רובל נ' מדינת ישראל** (12.6.2013); **ועניין לוין**].

כמו כן, הנאשמת הודהה ונטלה אחראיות על מעשה ובכך גם **חסכה זמן שיפוטי**. הנאשמת הביעה חרטה, שהתרשםתי שהוא כנה.

יש לזקוף, אפוא, לזכותה את הודהתה ואת נטילת האחריות על מעשי העבירות [על המשקל הממשי שיש ליתן לנטיית אחריות על ידי נאשם, ראו למשל והשוו: ע"פ 4095/18 פלוני ב' מדינת ישראל, בפסקאות 14-17 לפסק-דיןו של כב' השופט י' סולברג (6.1.2021); ע"פ 2021/17 מצגר ב' מדינת ישראל, בפסקאות 24-25 לפסק-דיןו של כב' השופט ע' פוגלמן ובפסקה (ב) לחווות דעתו של כב' השופט י' סולברג (30.4.2017) (להלן: "ענין מצגר"); ע"פ 2099/2015 פלוני ב' מדינת ישראל, בפסקה 57 (22.5.2016); ע"פ 8421/12 בן חיים ב' מדינת ישראל, בפסקאות 20-21 (29.9.2013); ע"פ 6095/08 סלomon ב' מדינת ישראל, בפסקה 15 (29.12.2008). כן ראו סעיף 40(4) לחוק העונשין].

לקחתי בחשבון גם את פעולה של הנאשמת במסגרת עבודתה רבת השנים במשרד הבריאות ואת הייתה מנהלת מוערכת, כפי שעולה מעדויות האופי ומהמסמכים שהוגשו (**נע/1**).

כמו כן, כמפורט בתסקיר שירות המבחן, בחווות הדעת הפסיכיאטרית, ביותר המסמכים הרפואיים ובטיעוני ההגנה לעונש - **הנאשמת שילמה בשנים האחרונות, ועודה משלמת, מחיר אישי ומשפחתי לא קל בגין מעשה הנפסדים.**

לנוכח כל האמור לעיל, **אלמלא הצדקה לחריגה מסוימת משיקולי צדק** ממתחם העונש ההולם, שעלה אעומוד להלן, העונש של הנאשמת היה צריך להיות **בתחתיית מתחם העונש ההולם** (כעמדתם של המאשימה ושל ההגנה).

ביתר פירוט, אלמלא אותן נסיבות מיוחדות המצדיקות לחרוג במידה מסוימת לקוולה משיקולי צדק** ממתחם העונש ההולם שתפורטנה להלן, היה מקום להטיל על הנאשמת עונש כולל בן 27 חודשים מאסר בפועל, וזאת לצד מאסר מוותנה וקנס ממשי בסכום גבוה שיביא בחשבון את הסכום המצטבר של השוחד ושל טובות ההנאה שקיבלה הנאשמת מסיטי ומ-ניינו.**

חריגה לקוולה** ממתחם בשל שיעור לייצוג צדק ומצב רפואי**

25. בדומה ליתר הנאשימים בפרשה - מצבם הרפואי, הפסיכיאטרי והנפשי, של הנאשמת ושל בני משפחתה הוא קשה במיוחד.

זכור וכי שצוי בפסקאות 4-5 לעיל, הנאשמת סובלת משלל בעיות רפואיות ונקבעה לה נכות רפואית מושךלה, לצמיות, בשיעור 40%. מאז מעכרצה אוביונה הנאשמת כסובלת מהפרעה נפשית וממצוות קשות ובחווות הדעת הפסיכיאטרית שהוגשה צוין, בין היתר, כי לנוכח ההפרעה הנפשית שתוארה ולנוכח נסיבותה של הנאשמת בכללותן יש חשש ממשי להידדרות חמורה במצבה הנפשי ולנזק חמור ובלתי הפיך.

נוסף על האמור, הנאשמת תומכת ומטפלת גם בבעלה ובאמה, המתמודדים אף הם עם קשיים רפואיים - פיזיים ונפשיים.

לפיכך, גם בעניינה של הנאשמת, כמו בעניינם של יתר הנאשימים, **החלטתי לחרוג ל**קוולה** ממתחם העונש ההולם, משיקולי צדק** - לנוכח המשקל המצטבר של הנسبות הרפואיות והנפשיות המוחדרות שפורטו לעיל - **ולהפחית מספר חדשים מאסר מהעונש הכלול הנ"ל** שהוא ראוי להטיל עליה **אלמלא נסיבות מיוחדות** מוחדרות המצדיקות חריגה מסוימת ל**קוולה** כאמור.

עם זאת, בנסיבות הכלולות ובשים לב לכך שכאמור, על פי ההחלטה של בית המשפט העליון, בעבירות שוד

גובר ככלל האינטראס הציבורי על הנטיות האישיות ומון הראו להשית עונשי מאסר מתחורי סורג ובריח (ראו, למשל, עניין מליך), החלטתי שאין מקום לאמצץ את המלצות שירות המבחן ושאן להימנע מהטלת עונשי מאסר מתחורי סורג ובריח. זאת, בשים לב גם לכך ש**שיעור ההלימה והאינטראס הציבורי** מחייבים הוקעת מעשה השודח, ואף מעשה הפרת האמון נבנויות בנסיבות של לקיחת טובות הנאה בשירות הציבורי, על ידי הטלת **ענישה ממשית ומרתיעה** - לא רק במלל - **המתבטאת במאסר ממשי בפועל**, וכך בוודאי כלפי מי שה犯 את לקיחת טובות הנאה לחלק מושגرت עבודתו ומושן מדובר בנאשנות אשר נכשלה במעידה חד-פעמית, אלא בהתנהלות נפסדת **ארוכת שנים** ובקבלת טובות הנאה באופן **שיטתי**, משני גורמים שונים, **בסכום מצטבר גבוה מדי**.

אחדות הענישה ושקילות הענישה

26. למען שלמות התמונה ולשם ההשוואה בין עניינים של כל הנאים, יצינו להלן בתמצית נסיבות העבירות שבهن הם הורשעו וכן העונשים הכללים שהוושטו על יתר הנאים - לאחר חריגה לקולה בת מספר חודשי מאסר מתחמי העונש ההולם, לגבי כל אחד מהנאים, בשל שיקולי צדק ומצב רפואי ונפשי קשה: על נאשנת 2 הושתו 12 חודשי מאסר בפועל, בגין הרשעתה בעבירה של לקיחת שוד ובלתי עבירות של הפרת אמונים. נאשנת 2 שימושה כמנהלת מחלקה יבוא בשירות המזון ולקחה שוד וטובות הנאה בשווי מצטבר של 20,000 ₪ משלווה גורמים שונים, במשך שנים רבות, בחלוקת מן המקרים בכיסף מזומן. עם זאת, מרבית טובות הנאה ניתנו לנאשנת 2 סמוך לחגים וכותב האישום בעניינה אינו מייחס לה מעשים קונקרטיים אסורים בתמורה לטובות הנאה שקיבלה.

על נאשם 3 הוטלו 18 חודשי מאסר בפועל, בגין הרשעתו בעבירה של לקיחת שוד, בעבירה של תיווך לשוד ובלתי עבירות של הפרת אמונים. נאשם 3 שימש כמהנדס מזון, ובין היתר הואלקח שוד, במשך שנים רבות, בסכום כולל של 60,000 ₪ במזומן, בתמורה לכך שנענה לדרישותיו של נתן השוד ככל שהຕאפשר - אם כי קשיי הידיות שלו עם נתן השוד היו ממשיים יותר מקשרים שעליהם הצביעו יתר הנאים וכללו חופשות משותפות עם נתן השוד.

על נאשנת 4 נגזרו 15 חודשי מאסר בפועל, בגין הרשעתה בעבירה של לקיחת שוד וארבע עבירות של הפרת אmons. נאשנת 4 שימושה כ מהנדסת מזון ולקחה שוד בסכום כולל של 20,000 ₪, במשך כ-10 שנים, לאחר סיוקם מראש עם נתן השוד על קבלת 200 ₪ בגין כל 5 תיקים שתטפל בהם עבورو, וזאת בתמורה ל"תעדוף" בקשרותיו. לצד העבירה של לקיחת שוד ביצהעה הנאשנת גם עבירות של הפרת אmons - הן בקבלת טובות הנאה סמוך לחגים, בשווי אלפי שקלים, הן בהעסקת בתה אצל אחד מהם שנזקקו לשירותה בשירות המזון והן בקיים יחסים אינטימיים עם אחר מלאו שנזקקו לשירותה בשירות המזון.

על נאשנת 5 הוטלו 12 חודשי מאסר בפועל, בגין הרשעתה בעבירה של לקיחת שוד ובשתי עבירות של הפרת אmons. נאשנת 5 שימושה כ מהנדסת מזון ולקחה במסגרת עבירות השוד ובמשך מספר שנים סכום כולל של לפחות 30,000 ₪, וכן מתנות שערכן הכולל כ-7,000 ₪ במסגרת העבירות של הפרת האmons. עם זאת, טובות הנאה במסגרת העבירות של הפרת אmons ניתנו רק סמוך לחגים, וכותב האישום בעניינה אינו מייחס לה תמורה קונקרטית מלבד הנחיה נתן השוד כיצד לפעול כשמטעורר קושי באישור הבקשות.

על נאשנת 6 הושתו 12 חודשי מאסר בפועל, בגין הרשעתה בעבירה של לקיחת שוד ובשתי עבירות של

הפרת אמונים. בעניינה של נאשمت 6, ששימשה כמצירה בשירות המזון, בטעו לחומרה היוזמה והاكتיביות בפניותיה לנוטרי טבות ההנאה, וזאת לצד התמורה שננתנה בגין השוד - "תעדוף" הטיפול בבקשת שטיפה בהן וקיצור זמן הטיפול בהן, כאשרך טבות ההנאה הכלול לקלחת הנאשמת, במשך מספר שנים, היה בגובה עשרה אלפי שקלים.

על נאשמת 7 נגזרו 4 חודשים מאסר בפועל לריצוי בעבודות שירות, בגין הרשעתה בשתי עבירות של הפרת אמונים. נסיבות ביצוע העבירות על ידי נאשمت 7, אשר שימושה כמצירה בשירות המזון, היו קלות באופן ממשמעוני מהנסיבות בעניינם של יתר הנאים, ולמעשה היא כלל לא הורישה בעבירה של לקיחת שוד. ערך המתנות שקיבלה נאשמת 7 הסתכם בלבד יותר מ-3,000 ₪. עוד לציין כאן כי בעניינה של נאשמת 7 ובשוונה מאשר בעניינם של כל יתר הנאים, לא עתרה המאשימה להטלת מאסר בפועל שירוצה מאחורי סORG וברית, כי אם להשתתף 9 חודשים מאסר שירוצו בעבודות שירות.

כידוע, אין להתעלם מעקרון השוויון ומעקרונות **אחדות העונישה ושקילות העונישה**, במיוחד כשמדבר בפרשא אחת שבה מעורבים נאים אחדים, כמו במקרה דנן; **אולם**,ברי שאין בעקרונות אלה כדי להוביל להעתקה אריתמטית או מכנית של עונשים או של שיקולי העונישה מנאשם אחד לשני, שכן **העונישה היא עולם אינדיבידואלית**.

על עקרונות **אחדות העונישה ושקילות העונישה**, ראו למשל והשו: ע"פ 4450/11 **עספרוב נ' מדינת ישראל**, בפסקה 8 לפסק-דיןו של כב' השופט (כתוארו אז) א' גרוניס (8.2.2012); ע"פ 2274/12 **אבו מADI נ' מדינת ישראל**, בפסקה 16 לפסק-דיןו של כב' השופט א' שהם (27.2.2013); ע"פ 5769/14 **אלרוואי נ' מדינת ישראל**, בפסקה 16 לפסק-דיןו של כב' השופט י' דנציגר (20.9.2015); ע"פ 1548/18 **גיא נ' מדינת ישראל** (28.11.2018); ע"פ 945/18 **סלאיימה נ' מדינת ישראל** (14.1.2019).

ועל עקרון **האינדיבידואליות של העונישה**, ראו למשל והשו: ע"פ 433/89 **אטיאס נ' מדינת ישראל**, פ"ד מג(4) 170, 175 (1989); ע"פ 5106/99 **abbo נ' נג'ימה נ' מדינת ישראל**, פ"ד נד(1) 350, בפסקאות 8-7 (2000); ע"פ 3141/08 **מדינת ישראל נ' דבארי**, ביחס בחווות דעתו של כב' השופט ס' ג'ובראן (27.8.2008); רע"פ 3173/09 **פראגן נ' מדינת ישראל** (5.5.2009); ע"פ 5775/14 **פלוני נ' מדינת ישראל**, בפסקה 13 (16.6.2015).

במקרה דנן, אומנם קיימן דמיון בין מעשה של הנאשمت ובין מעשייהם של יתר הנאים. **אולם**, לצד הדמיון קיימים גם **בדלים חשובים** בנסיבות ביצוע העבירה, אשר צוינו לעיל בפסקה 18, ואחוור כאן על עיקריים אר בתמצית: בכירותה של הנאשמת כמנהל תחנת ההסגר, מתן תמורה קונקרטית לנוטן השוד, נתילת כסף מזומנים באופן שיטתי ו"שגרתי", ולא רק בחגים, והסכום הכללי והגבוה של טבות ההנאה. עם זאת, לוקלה יצוין כי בנסיבות חלקם מהנאשמים האחרים, הנאשמת לא יזמה את נתילת טבות ההנאה.

כמו כן, אומנם יתר הנאשמים הורשוו בנוסף לעבירה של לקיחת שוד, לפחות בשתי עבירות של הפרת אמונים, ואילו הנאשمت הורישה בעבירה אחת של הפרת אמון (בנוסף לעבירה של לקיחת שוד); **אלא** שהמשקל המשמעותי והדגש בעת גזירת העונש ניתנו לעבירה של לקיחת שוד, אשר בוצעה על ידי הנאשמת בנسبות חמורות יותר מאשר נסיבות העבירה של לקיחת שוד שביצעו הנאשמים האחרים שהורשוו אף הם בלקיחת שוד.

כאן המקום להוסיף כי **אומנם** עתירת המאשימה בשעתה ביחס להטלת העונש על **נאשם 3** - 54 חודשים מאסר

בפועל - הייתה לעונש חמור יותר מהעונש שלו עטרה ביחס לנאשמת (48 חודשים מאסר בפועל), אך זאת בשל עדמת המאשيمة בשעתה ביחס למיקום עונשו של נ羞ם 3, שלפיה נתען - שלא בצדק - כי עונשו צריך להיות באמצע מתחם העונש הולם, לעומת מיקום עונשה של הנאשמת, אשר גם לעמדת התביעה (ולעמדת ההגנה), צריך להיות בתחום המתחם בעניינה. **עם זאת**, לגבי נ羞ם 3 טענה המאשيمة בשעתה כי מתחם העונש הכלול-odeskilled, לגבי כל העבירות שבין הוא הורשע בגין כל האירועים בעניינו, הוא בין 44 ל-66 חודשים מאסר; ואילו בעניינה של הנאשמת, כאמור, טענה המאשيمة כי מתחם העונש המשוקלל, בגין כל העבירות והאירועים בעניינה, הוא גבוה יותר - בין 48 ל-66 חודשים מאסר. **וככן**, כפי שקבעתי לעיל בפסקה 18, מעשה של הנאשמת היו חמורים יותר ממעשייהם של כל יתר הנאשימים בליך זה שוד, לרבות נ羞ם 3, בהתאם לכך גם העונש המושת עליה יהיה חמור יותר מזה שהושת על יתר הנאשימים.

העולה מן המקובץ הוא שבמדד גז של חומרת המעשים, עניינה של הנאשמת הוא החמור מבחן כל לוקחי השוד, ועונשה צריך להיגזר אפוא בהתאם, אם כי בשים לב גם לנסיבות האישיות של הנאשמת, אשר כאמור הצדיקו גם לדעת המאשيمة השתת עונש המוצע בתחום מתחם העונש הולם.

27. ביחס לעניינים של **נותני השוד**, כפי שהוטעם בגין הדין בעניינים של יתר הנאשימים, **אומנם ככלל** צודקת המאשيمة כי **דיןם של לוקחי השוד** הוא חמור יותר **מזה של נותני השוד**; והדבר אף בא לידי ביטוי בעונש המרבי השונה והחמור יותר הקבוע לצד העבירה של לךות שוד, לעומת העבירה של מתן שוד - מבל' להקל ראש בחומרת העבירה של מתן שוד.

אלא שבנסיבות המיעילות של המקורה דין, יש ממש בטענת ההגנה כי חומרה מיוחדת נודעת דזוקא לעניינים של נותני השוד הסדרתיים. כך בעיקר לגבי נניינו, ובמידה פחותה לגבי משה טוקר (להלן: "טוקר") מהסיבה שתוטעם להלן, אשר הדicho ופיתו מספר NAMES בפרשה, פעם אחר פעם, באופן שיטתי, ליטול שוד ולעשות מעשי הפרת אמונים, תוך ניצול מצוקתם הכלכלית של חלק מהנאשימים - **למרות** שהמצוקה הכלכלית כמובן אינה מהויה הצדקה לנטיילת שוד או להפרת אמונים ואף אינה מהויה נימוק ל Kohla.

על כן, כפי שנקבע בעניינים של יתר הנאשימים, כך גם בנוגע לנאשמת אני סבור כי עונשה של צריך להיות פחות חמור מזה שהושת על נניינו, שנדון ל-30 חודשים מאסר בפועל (אם כי תלוי ועומד בבית המשפט העליון ערעור על חומרת העונש שהושת עליו).

עם זאת, אין להזכיר מהעונש שהוטל על טוקר על עונשה של הנאשمت, אשר בעניינו של טוקר הושג "סדר טיעון סגור" מקל ביותר של 9 חודשים מאסר בעבודות שירות (לצד מאסר מוותנה וקנס גבוה), שכובד על ידי בית המשפט, בשים לב לגילו המבוגר של טוקר, שהוא כבן 80 ומשים לב להלכה שלפיה אין להרשותו למסור מאחורי סוג ובריח קשיים חולים וכן להלכה הפסוקה שלפיה הכלל יש לכבד הסדרי טיעון "סגורים" לעניין העונש ורק "במקרים חריגים ונדרירים" יתערב בית המשפט ב"סדר טיעון סגור" [על כך ראו למשל והשוו: ע"פ 11/7757 פלוני נ' מדינת ישראל (13.2.2013); ע"פ 14/5845 אסט נ' מדינת ישראל, בפסקה 7 סיפא(2016); ע"פ 15/6520 שרעבי נ' מדינת ישראל, בפסקה 15 סיפא(2.6.2016); עניין מצגור, בפסקאות 11-14; ע"פ 16/6943 גליקין נ' מדינת ישראל, בפסקה 3 סיפא (28.1.2018); ע"פ 19/1901 אסולין נ' מדינת ישראל, בפסקה 2 סיפא (31.5.2020)].

בדומה לכך, אין להזכיר לעניינו גם מעניינו של **סיטי**, אשר לגבי הושג **סדר טיעון "סגור"** שלפיו ישמש עד מדינה, יעד מטעם התביעה במשפט הוהכות של מי מהנאשימים שיכפור במיחס לו וכן שלפיו הצדדים עתרו

במושתף להטיל עליו **12 חודשים מאסר בפועל**, לצד מאסר מוותנה וקנס בסך 500,000 ₪.

כמצוין בפסקה 2 לעיל, סיטי אacen העיד מטעם המאשימה במספר ישיבות במשפט ההוכחות שהתנהל בעניינה של הנאשמה, בטרם הגיעו הצדדים להסדר טיעון (גמ) בעניינה.

לאחרונה בית משפט השלום החליט לכבד את הסדר הטיעון "הסגור" שהושג בעניינו של סיטי והשית עליו את העונשים שעליו הוסכם במסגרת ההסדר, כמצוין לעיל; זאת, **בשים לב לפסיקה** של בית המשפט העליון, הנזכרת לעיל, שלפיה כאמור יש לכבד **"הסדר טיעון סגור"**.

סוף דבר

28. סוף דבר, אני מטיל בזה על הנאשמה את העונשים **הכוללים** הבאים:

א. 21 חודשים מאסר בפועל;

ב. 12 חודשים מאסר על תנאי שלא תעבור תוך שלוש שנים מיום שחרורה מהמאסר עבירה של ליקחת שוחד;

ג. 6 חודשים מאסר על תנאי שלא תעבור תוך שנתיים מיום השחרור מהמאסר עבירה של מרמה והפרת אמונות;

ד. קנס בסך 150,000 ₪, שישולם תוך 180 ימים, או 180 ימי מאסר תמורה.

זכות ערעור תוך 45 ימים מהיום

מרדי לוי, שופט

ניתן היום, י"ז איר תשפ"א, 29 אפריל 2021, במעמד הצדדים.